



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-41-12

Druk nr 2167
Warszawa, 14 lutego 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz niektórych innych ustaw** z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:
„ustawa o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa”;
- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:
„Art. 1. Ustawa określa prawa i obowiązki stron oraz zasady zawierania umów w związku z realizacją zamówień dotyczących produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, stanowiących środki, o których mowa w art. 346 ust. 1 lit. b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej „TFUE”, konieczne do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, których wykonanie wymaga offsetu.”;
- 3) uchyla się art. 2;
- 4) art. 3 otrzymuje brzmienie:
„Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:
 - 1) umowa offsetowa – umowę zawartą między Skarbem Państwa a zagranicznym dostawcą, określającą w szczególności wartość, przedmiot i harmonogram wykonania zobowiązań offsetowych oraz warunki, na jakich te zobowiązania mają być wykonane;
 - 2) zobowiązanie offsetowe – zobowiązanie zagranicznego dostawcy wobec Skarbu Państwa i offsetobiorcy, polegające w szczególności na przekazaniu technologii lub know-how, wraz z przeniesieniem autorskich praw majątkowych lub praw do

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej i ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej.

- korzystania z utworu na podstawie udzielonej licencji, zapewniające wymaganą przez Skarb Państwa niezależność od zagranicznego dostawcy w celu utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie przeniesienia zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa;
- 3) zagraniczny dostawca – stroną umowy dostawy lub inny podmiot, który wykonuje umowę offsetową za stroną umowy dostawy, w tym: konsorcjum, rząd innego państwa lub agendę rządową, które ubiegają się o udzielenie zamówienia mającego na celu ochronę podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, i złożyła ofertę offsetową;
 - 4) offsetobiorca – podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017 oraz z 2013 r. poz. 1650) z miejscem zamieszkania albo siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także jednostkę sektora finansów publicznych oraz jednostkę naukową;
 - 5) umowa dostawy – umowę między zamawiającym a wykonawcą, mającą na celu realizację zamówienia dotyczącego produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, stanowiącego środek, o którym mowa w art. 346 ust. 1 lit. b TFUE, którego wykonanie wymaga offsetu;
 - 6) dostawa – realizację umowy dostawy, o której mowa w pkt 5;
 - 7) wartość umowy offsetowej – łączną wartość zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy określoną w umowie offsetowej;
 - 8) wartość zobowiązania offsetowego – wartość nominalną zobowiązania offsetowego;
 - 9) zamawiający – podmiot uprawniony do prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia mającego na celu ochronę podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa;
 - 10) offsetodawca – zagranicznego dostawcę lub podmioty przez niego wskazane do realizacji zobowiązań offsetowych, za które zagraniczny dostawca ponosi

odpowiedzialność w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania offsetowego, niezależnie od winy;

- 11) podmiot dominujący – podmiot, w przypadku gdy:
 - a) posiada bezpośrednio lub pośrednio przez inne podmioty większość głosów w organach innego podmiotu, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
 - b) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających innego podmiotu, lub
 - c) więcej niż połowa członków zarządu drugiego podmiotu jest jednocześnie członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi funkcje kierownicze pierwszego podmiotu bądź innego podmiotu pozostającego z tym pierwszym w stosunku zależności;
 - 12) podmiot zależny – podmiot, w stosunku do którego inny podmiot jest podmiotem dominującym, przy czym podmioty zależne od tego podmiotu zależnego uważa się również za podmioty zależne od tego podmiotu dominującego;
 - 13) przekazanie technologii – przekazanie, w szczególności dokumentacji zakupowej i listy dostawców, specjalistycznych narzędzi i urządzeń, oprogramowania, dokumentacji technicznej (produkcyjnej, obsługowej, remontowej i serwisowej), zapewnienie szkoleń, asysty technicznej, organizacji produkcji i kooperacji, udzielenie licencji do produkcji, sprzedaży, serwisu, remontów i obsługi;
 - 14) offset – kooperację między Skarbem Państwa i offsetobiorcą a zagranicznym dostawcą konieczną do utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, polegającą w szczególności na przekazaniu technologii, umowy know-how wraz z przeniesieniem autorskich praw majątkowych lub korzystania z utworu na podstawie udzielonej licencji w celu zapewnienia wymaganej przez Skarb Państwa niezależności od zagranicznego dostawcy.”;
- 5) w art. 4:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany zakresu umowy dostawy.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Umowy dostawy zawierane przez podmioty dominujące lub zależne w stosunku do zagranicznego dostawcy uważa się za zawierane przez tego dostawcę.”;

6) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Art. 4a. Umowa offsetowa jest jawna w zakresie oznaczenia offsetobiorcy i offsetodawcy, wartości umowy offsetowej, terminu realizacji umowy offsetowej oraz informacji dotyczącej przedmiotu dostawy, z zastrzeżeniem informacji, których ujawnienie będzie sprzeczne z podstawowymi interesami bezpieczeństwa państwa.”;

7) uchyla się art. 4b;

8) art. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„Art. 5. Umowa offsetowa ma na celu ochronę podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa zgodnie z art. 346 ust. 1 lit. b TFUE.

Art. 6. 1. Wartość umowy offsetowej jest ustalana indywidualnie dla każdej umowy offsetowej.

2. W przypadku gdy wartość umowy dostawy jest wyrażona w innej walucie niż złoty polski, jej równowartość w złotych polskich ustala się przy zastosowaniu kursu tej waluty w stosunku do złotego polskiego, ustalonego przez Narodowy Bank Polski jako średni kurs z kwartału poprzedzającego dzień wyboru oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia na dostawę.”;

9) uchyla się art. 6a;

10) po art. 6a dodaje się art. 6b w brzmieniu:

„Art. 6b. 1. Osoby wykonujące po stronie Skarbu Państwa czynności związane z przygotowaniem, zawieraniem lub realizacją umowy offsetowej oraz eksperci powołani przez Ministra Obrony Narodowej do wydania opinii podlegają wyłączeniu, jeżeli:

- 1) ubiegają się lub ubiegały o jej zawarcie po stronie zagranicznego dostawcy, offsetodawcy, offsetobiorcy lub jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613);
- 2) pozostają w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub są związane z tytułu przysposobienia, opieki

- lub kurateli z członkami organów zarządzających lub nadzorczych zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, offsetodawcy, jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub ich zastępcą prawnym;
- 3) przed upływem 3 lat od dnia złożenia oferty offsetowej pozostawały z offsetodawcą lub offsetobiorcą w stosunku pracy lub wykonywały w ich imieniu lub na ich rzecz umowy odpłatne lub inne zajęcia zarobkowe, w tym w formie działalności gospodarczej, lub były członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, offsetodawcy, jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub ich zastępcą prawnym;
 - 4) przed upływem 3 lat od dnia złożenia oferty offsetowej osoby pozostające z nimi w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związane z nimi z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli pozostawały z offsetodawcą lub offsetobiorcą lub ich zastępcą prawnym w stosunku pracy lub wykonywały w ich imieniu lub na ich rzecz umowy odpłatne lub inne zajęcia zarobkowe, w tym w formie działalności gospodarczej lub były członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, offsetodawcy lub jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub ich zastępcą prawnym;
 - 5) posiadają udziały, akcje lub inne papiery wartościowe emitowane przez zagranicznego dostawcę, offsetobiorcę lub offsetodawcę albo jednostki powiązane z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub pozostają w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub są związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z osobami posiadającymi takie udziały, akcje lub inne papiery wartościowe;
 - 6) osoby te lub osoby pozostające z nimi w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub

- związane z nimi z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli pozostają z offsetodawcą lub offsetobiorcą w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tych osób;
- 7) zostały prawomocnie skazane za przestępstwo z art. 228 lub 229 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.²⁾), przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, o których mowa w Rozdziale XXXVI Kodeksu karnego lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;
 - 8) osoby te lub osoby pozostające z nimi w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związane z nimi z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli są członkami organów spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeń, które w ciągu ostatnich 3 lat uzyskały wsparcie finansowe ze strony zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy lub offsetodawcy, albo jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
 - 9) nie złożyły oświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

2. Osoby wykonujące po stronie Skarbu Państwa czynności związane z przygotowaniem, zawieraniem lub realizacją umowy offsetowej oraz eksperci powołani przez Ministra Obrony Narodowej do wydania opinii, składają Ministrowi Obrony Narodowej, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o której mowa w art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przed podjęciem czynności, oświadczenie o braku okoliczności wymienionych w ust. 1 pkt 1–8.”.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611 oraz z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:
- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby składającej oświadczenie;
 - 2) imię i nazwisko: małżonka, osób pozostających z nim oraz osobą składającą oświadczenie w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związanych z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
 - 3) oświadczenie o braku okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1–7.

4. Czynności w postępowaniu o zawarcie umowy offsetowej podjęte przez osobę podlegającą wyłączeniu po powzięciu wiadomości o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–7, powtarza się, z wyjątkiem czynności faktycznych niewpływających na zawarcie umowy.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, weryfikuje Centralne Biuro Antykorupcyjne.

6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia o braku okoliczności wymienionych w ust. 1 pkt 1–7, mając na uwadze wymagania, o których mowa w ust. 3.”;

11) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Umowę offsetową zawiera się po przeprowadzeniu negocjacji na podstawie oferty offsetowej zagranicznego dostawcy, która jest zgodna z wymaganiami określonymi przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Negocjacje prowadzi Minister Obrony Narodowej. W negocjacjach uczestniczy zamawiający.

3. Umowę offsetową zawiera Skarb Państwa, reprezentowany przez Ministra Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Komitetu Offsetowego, zwanego dalej „Komitetem”. Zawarcie umowy nie może nastąpić na warunkach mniej korzystnych niż określone w ofercie offsetowej.

4. Zastosowanie offsetu wymaga uzasadnienia stosownie do art. 346 ust. 1 lit. b TFUE.

5. Przed zawarciem umowy offsetowej, organ dokonujący oceny konieczności zastosowania offsetu w celu ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, przedkłada Radzie Ministrów uzasadnienie jej zawarcia.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, na wniosek Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem

właściwym do spraw zagranicznych oraz z ministrem właściwym do spraw gospodarki, tryb i zasady postępowania w zakresie sporządzenia uzasadnienia i oceny konieczności zastosowania offsetu w celu ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, mając na uwadze obowiązek zapewnienia prawidłowego stosowania art. 346 ust. 1 lit. b TFUE.”;

12) w art. 8:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Zamawiający niezwłocznie informuje Ministra Obrony Narodowej o zamiarze wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia dotyczącego produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, o których mowa w art. 346 ust. 1 lit. b TFUE. Informacja obejmuje co najmniej przedmiot postępowania o udzielenie zamówienia oraz dokument zawierający ocenę występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, wykonaną na podstawie art. 4c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.³⁾).

2. Minister Obrony Narodowej, na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, oraz oceny i uzasadnienia, o których mowa w art. 7 ust. 5, po uzyskaniu opinii Komitetu, niezwłocznie przekazuje zamawiającemu założenia do oferty offsetowej wraz z projektem umowy offsetowej.

3. Założenia do oferty offsetowej określają w szczególności:

- 1) wymagania dla utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa;
- 2) sposób i kryteria dokonywania oceny oferty offsetowej;
- 3) przewidywany okres dokonania oceny ofert offsetowych i przeprowadzenia negocjacji umowy offsetowej.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Założenia do oferty offsetowej i projekt umowy offsetowej stanowią element warunków postępowania o udzielenie zamówienia o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa.”,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984, 1047 i 1473.

- c) uchyla się ust. 4,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Zagraniczny dostawca składa ofertę offsetową Ministrowi Obrony Narodowej nie później niż w terminie złożenia zamawiającemu oferty na dostawę.”,
- e) uchyla się ust. 6,
- f) ust. 7–9 otrzymują brzmienie:
„7. Minister Obrony Narodowej dokonuje oceny ofert offsetowych, a jej wyniki niezwłocznie przekazuje zamawiającemu.
8. Zamawiający dokonuje wyboru oferty na dostawę, uwzględniając ocenę oferty offsetowej. O wyborze oferty na dostawę zamawiający niezwłocznie informuje Ministra Obrony Narodowej.
9. Minister Obrony Narodowej prowadzi negocjacje umowy offsetowej z oferentem wybranym przez zamawiającego.”,
- g) w ust. 10:
– uchyla się pkt 1,
– pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przedmiot zobowiązań offsetowych;”,
– uchyla się pkt 3,
- h) ust. 11–14 otrzymują brzmienie:
„11. Minister Obrony Narodowej niezwłocznie przekazuje zamawiającemu informację o zakończeniu negocjacji i zawarciu umowy offsetowej.
12. Umowa dostawy nie może być zawarta przed datą wejścia w życie umowy offsetowej.
13. W przypadku braku porozumienia co do postanowień umowy offsetowej w terminie określonym przez zamawiającego w warunkach postępowania, z przyczyn leżących po stronie zagranicznego dostawcy, Minister Obrony Narodowej informuje zagranicznego dostawcę o wykluczeniu go z postępowania.
14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, dalsze postępowanie prowadzi się z zastosowaniem procedury, o której mowa w ust. 9–13, z udziałem zagranicznego dostawcy, który przedstawił kolejną najkorzystniejszą ofertę zgodnie z oceną zamawiającego.”;

13) art. 8a i 8b otrzymują brzmienie:

„Art. 8a. W przypadku gdy postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawę jest prowadzone w trybie negocjacji z jednym zagranicznym dostawcą, procedurę zawarcia umowy offsetowej określa Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Komitetu.

Art. 8b. 1. Zamawiający zawiadamia Ministra Obrony Narodowej o każdej istotnej zmianie umowy dostawy. Przepis art. 8 ust. 1 i 12 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku zmiany, o której mowa w ust. 1, Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Komitetu, podejmuje decyzję w sprawie zmiany umowy offsetowej.”;

14) w art. 8c ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy najkorzystniejsza oferta na dostawę nie podlega obowiązkowi zawarcia umowy offsetowej, Minister Obrony Narodowej wstrzymuje procedurę oceny ofert offsetowych. Procedura oceny ofert offsetowych zostaje wznowiona w przypadku, o którym mowa w ust. 2.”;

15) w art. 9a:

a) w ust. 2:

- uchyla się pkt 4,
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) określenie przedmiotu zobowiązań offsetowych;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli oferta offsetowa nie spełnia wymagań określonych w założeniach, Minister Obrony Narodowej wzywa do jej uzupełnienia, określając termin i zakres tego uzupełnienia. Ofertę nieuzupełnioną w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.”;

16) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zaliczanie zobowiązania offsetowego na poczet umowy offsetowej następuje na wniosek zagranicznego dostawcy złożony Ministrowi Obrony Narodowej w terminie 90 dni od daty końcowego terminu realizacji zobowiązania offsetowego.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) dodaje się ust. 3–7 w brzmieniu:

„3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie zobowiązania offsetowego;
- 2) przedmiot zobowiązania offsetowego;
- 3) terminy wykonywania zobowiązania offsetowego;
- 4) zakres zobowiązania offsetowego;
- 5) zakres wykonanego zobowiązania offsetowego;
- 6) oświadczenie offsetodawcy o wykonaniu zobowiązania offsetowego zgodnie z umową offsetową.

4. Zagraniczny dostawca dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1, oświadczenie offsetobiorcy o wykonaniu zobowiązania offsetowego oraz o zakresie wykonanego zobowiązania offsetowego.

5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w ust. 3 i 4, Minister Obrony Narodowej, w terminie 14 dni od daty wpłynięcia wniosku, wzywa zagranicznego dostawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie dłuższym niż 30 dni.

6. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) został złożony po terminie, o którym mowa w ust. 1,
 - 2) nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie
- Minister Obrony Narodowej pozostawia wniosek bez rozpoznania.

7. Minister Obrony Narodowej, dokonując oceny wniosku, o którym mowa w ust. 1, może:

- 1) żądać przedstawienia przez zagranicznego dostawcę dodatkowych dokumentów oraz informacji niezbędnych do dokonania oceny zasadności wniosku;
- 2) zasięgać opinii biegłego rewidenta lub eksperta w sprawie wykonania zobowiązania offsetowego.”;

17) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Obrony Narodowej określa okres realizacji umowy offsetowej; okres ten nie może przekraczać dziesięciu lat.”;

18) w art. 14:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Zagraniczny dostawca, który zawarł umowę offsetową, przekazuje Ministrowi Obrony Narodowej sprawozdanie z wykonania zobowiązań offsetowych za rok poprzedni w terminie do dnia 31 marca danego roku.

2. Minister Obrony Narodowej ma prawo żądać w każdym czasie od zagranicznego dostawcy, o którym mowa w ust. 1, informacji o stopniu wykonania zobowiązań offsetowych.

3. Offsetobiorca udziela Ministrowi Obrony Narodowej, na jego żądanie, informacji o wykonaniu zobowiązań offsetowych.”,

b) uchyla się ust. 4;

19) po art. 14 dodaje się art. 14a i 14b w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Minister Obrony Narodowej przeprowadza u offsetobiorcy kontrolę w zakresie prawidłowości realizacji zobowiązań offsetowych.

2. Czynności kontrolne wykonuje zespół kontrolny po doręczeniu offsetobiorcy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 2, mogą wejść eksperci niebędący pracownikami urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie organu kontrolującego;
- 2) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 3) imiona i nazwiska osób wchodzących w skład zespołu kontrolnego;
- 4) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
- 5) oznaczenie firmy offsetobiorcy;
- 6) określenie zakresu kontroli;
- 7) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach offsetobiorcy.

5. Zespół kontrolny w trakcie wykonywania czynności kontrolnych ma prawo:

- 1) wglądu w dokumentację związaną z przedmiotem zobowiązania offsetowego;
- 2) wstępu do obiektów i pomieszczeń offsetobiorcy związanych z wykonywaniem zobowiązania offsetowego;

- 3) żądania od offsetobiorcy ustnych lub pisemnych wyjaśnień dotyczących zobowiązania offsetowego;
- 4) sporządzania niezbędnych odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień i obliczeń.

6. Offsetobiorca zapewnia zespołowi kontrolnemu warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności:

- 1) udostępnia na czas trwania kontroli oddzielne pomieszczenie z odpowiednim wyposażeniem;
- 2) niezwłocznie przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz udziela wyjaśnień;
- 3) umożliwia dostęp do danych zapisywanych na elektronicznych nośnikach z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej.

Art. 14b. 1. Z przeprowadzonej kontroli zespół kontrolny sporządza protokół.

2. Protokół zawiera:

- 1) pieczęć urzędową;
- 2) numer protokołu;
- 3) oznaczenie firmy offsetobiorcy;
- 4) przedmiot kontroli;
- 5) termin rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 6) wskazanie okresu objętego kontrolą;
- 7) imiona i nazwiska osób wchodzących w skład zespołu kontrolnego;
- 8) opis sposobu przeprowadzenia kontroli;
- 9) imiona i nazwiska osób, które w trakcie kontroli udzielały informacji lub wyjaśnień w zakresie dotyczącym przedmiotu kontroli;
- 10) wykaz aktów prawnych i dokumentów dotyczących przedmiotu kontroli;
- 11) wykaz dokumentów udostępnionych lub przekazanych w trakcie kontroli przez offsetobiorcę;
- 12) ustalenia kontroli;
- 13) pouczenie o sposobie zgłoszenia zastrzeżeń do treści protokołu;
- 14) podpisy osób wchodzących w skład zespołu kontrolnego.

3. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje offsetobiorca, a drugi egzemplarz zespół kontrolny przekazuje Ministrowi Obrony Narodowej i następnie dołącza do akt sprawy.

4. Offsetobiorca może zgłosić Ministrowi Obrony Narodowej zastrzeżenia do protokołu wraz z ich uzasadnieniem w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń Minister Obrony Narodowej może ponownie przeprowadzić kontrolę albo zmienić lub uzupełnić protokół.”;

20) art. 15–17 otrzymują brzmienie:

„Art. 15. 1. Minister Obrony Narodowej po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 14a, oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii Komitetu zalicza wykonanie przez zagranicznego dostawcę zobowiązania offsetowego na poczet wartości umowy offsetowej. W przypadku negatywnych wyników kontroli lub negatywnej opinii Komitetu zobowiązania offsetowego nie zalicza się.

2. Stwierdzenie wykonania zobowiązania offsetowego następuje w formie protokołu podpisanego przez Ministra Obrony Narodowej oraz zagranicznego dostawcę.

Art. 16. 1. Minister Obrony Narodowej nie później niż w dniu zawarcia umowy offsetowej wzywa, w imieniu Skarbu Państwa, zagranicznego dostawcę do przedstawienia zabezpieczenia należytego wykonania umowy offsetowej.

2. Zabezpieczeniem należytego wykonania umowy offsetowej może być w szczególności:

- 1) akt notarialny zawierający oświadczenie o poddaniu się egzekucji, o którym mowa w art. 777 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101);
- 2) gwarancja bankowa;
- 3) złożenie przez zagranicznego dostawcę weksła in blanco wraz z deklaracją wekslową.

3. Koszty związane z przedstawieniem zabezpieczenia należytego wykonania umowy offsetowej ponosi zagraniczny dostawca.

4. Kwota zabezpieczenia należytego wykonania umowy offsetowej nie może być niższa niż wartość umowy offsetowej.

Art. 17. W przypadku istotnej zmiany okoliczności w czasie wykonywania umowy offsetowej (zobowiązań offsetowych) może nastąpić zmiana offsetobiorcy, offsetodawcy, przedmiotu, wartości oraz terminu wykonania poszczególnych zobowiązań offsetowych lub może nastąpić zastąpienie danego zobowiązania offsetowego nowym zobowiązaniem offsetowym lub nowymi zobowiązaniami

offsetowymi. Przepisy art. 4 ust. 2, art. 6, art. 7–8c, art. 10 i art. 12 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

21) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Umowa offsetowa wygasa, z zastrzeżeniem art. 23, z dniem stwierdzenia przez Ministra Obrony Narodowej wykonania zobowiązań offsetowych przez zagranicznego dostawcę albo w dniu zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kary umownej lub odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań offsetowych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku niewykonania zobowiązania offsetowego wysokość kary umownej stanowi równowartość niewykonanego zobowiązania offsetowego.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku nienależytego wykonania zobowiązania offsetowego wysokość kary umownej stanowi równowartość nienależycie wykonanej części zobowiązania offsetowego.

2b. Zapłata kary, o której mowa w ust. 1a i 2a, nie wyłącza odpowiedzialności odszkodowawczej zagranicznego dostawcy w zakresie przewyższającym wysokość tej kary.”;

22) uchyla się art. 19a;

23) w art. 20:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Tworzy się Komitet, który działa przy Ministrze Obrony Narodowej jako organ opiniodawczo-doradczy.

2. W skład Komitetu wchodzi przedstawiciel:

- 1) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Prezesa Rady Ministrów;
- 3) Ministra Obrony Narodowej;
- 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 5) ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 6) ministra właściwego do spraw nauki;
- 7) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;
- 8) ministra właściwego do spraw wewnętrznych;

- 9) ministra właściwego do spraw zagranicznych;
 - 10) Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych;
 - 11) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 12) Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
 - 13) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego.”,
- b) uchyla się ust. 3,
- c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „4. Przewodniczący Komitetu może zapraszać do udziału w pracach Komitetu bez prawa głosu inne osoby niż wymienione w ust. 2, w szczególności przedstawiciele innych ministrów, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz ekspertów.
5. Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel Ministra Obrony Narodowej. Zastępcę Przewodniczącego Komitetu wybiera ze swego grona Komitet.”;
- 24) w art. 21 w ust. 1:
- a) pkt 1–3 otrzymują brzmienie:
 - „1) określanie priorytetów w zakresie potrzeb offsetowych i przedkładanie ich Ministrowi Obrony Narodowej;
 - 2) analizowanie potrzeb w zakresie podstawowych interesów bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, mogących być przedmiotem zobowiązań offsetowych;
 - 3) przedkładanie Ministrowi Obrony Narodowej wniosków z przeprowadzonej analizy, o której mowa w pkt 2;”,
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opiniowanie ofert offsetowych pod względem zapewnienia największych korzyści dla bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przedkładanie Ministrowi Obrony Narodowej tych opinii;”,
 - c) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:
 - „7) przedkładanie Ministrowi Obrony Narodowej opinii, o których mowa w art. 7 ust. 3, w art. 8a, w art. 8b ust. 2 oraz w art. 15 ust. 1;
 - 8) przedkładanie Ministrowi Obrony Narodowej, w miarę potrzeb, innych opinii w zakresie problematyki offsetowej.”;

25) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Nadzór nad wykonywaniem umów offsetowych sprawuje Minister Obrony Narodowej.”;

26) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Minister Obrony Narodowej przedkłada Radzie Ministrów roczne sprawozdanie z wykonania zobowiązań offsetowych przez zagranicznych dostawców, które w szczególności prezentuje ocenę efektywności realizacji zobowiązań związanych z przekazaniem technologii o charakterze innowacyjnym i know-how, w terminie do końca drugiego kwartału po zakończeniu roku sprawozdawczego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 189 i 852) w art. 2 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:

„22a) zawieranie i obsługa umów offsetowych, do których stosuje się ustawę z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716 i ...);”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743 i 984) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dział gospodarka obejmuje sprawy gospodarki, w tym konkurencyjności gospodarki, współpracy gospodarczej z zagranicą, energetyki, oceny zgodności, miar i probiernictwa, własności przemysłowej, innowacyjności, działalności gospodarczej, promocji gospodarki polskiej w kraju i za granicą, oraz współpracy z organizacjami samorządu gospodarczego.”;

2) w art. 19 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się przecinek oraz pkt 3 w brzmieniu:

„3) umów offsetowych”.

Art. 4. 1. Do umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w zakresie umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostaje ministrem właściwym w rozumieniu art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Komitet do Spraw Umów Offsetowych, o którym mowa w art. 20 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do czasu stwierdzenia wykonania umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, działa w składzie, na zasadach oraz w trybie określonych w przepisach dotychczasowych.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie do końca drugiego kwartału po zakończeniu roku sprawozdawczego, przedkłada Radzie Ministrów roczne sprawozdanie z wykonania przez zagranicznych dostawców zobowiązań offsetowych, wynikających z umów, do których jest właściwy na podstawie ust. 2.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt ustawy zmienia ustawę z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716), zwaną dalej „ustawą offsetową”.

Projekt określa prawa i obowiązki stron oraz zasady zawierania umów w związku z realizacją zamówień dotyczących produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, stanowiących środki, o których mowa w art. 346 ust. 1 lit. b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej „TFUE”, konieczne do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, których wykonanie wymaga offsetu. Zawarte w projekcie ustawy rozwiązania zmierzają w kierunku m.in. redefinicji offsetu, zmiany celów stosowania offsetu, co jest podyktowane potrzebą wprowadzenia rozwiązań prawnych stosowanie do prawa i praktyki przyjętych w Unii Europejskiej, zwanej dalej „UE”.

1. Przedstawienie istniejącego stanu rzeczy w dziedzinie offsetu oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu

W sytuacji, kiedy potrzeby związane z bezpieczeństwem nie mogą być zaspokojone przez przemysł krajowy, państwo dokonuje zakupów sprzętu wojskowego za granicą, kosztem lokowania zamówień w krajowym przemyśle obronnym. Offset jest instrumentem służącym wzmocnieniu potencjału przemysłu obronnego państwa.

Aktualnie problematykę offsetu w Polsce reguluje ustawa offsetowa. Offset ukierunkowany jest m.in. na rozwój przemysłu obronnego w celu wspierania wzrostu potencjału przemysłowego i konkurencyjności, który to potencjał jest oparty na możliwościach technologicznych i finansowych. W Polsce przywiązuje się szczególną wagę do rozwoju przedsiębiorstw krajowego przemysłu obronnego oraz prac badawczo-rozwojowych dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa. Świadczą o tym zapisy w Strategii rozwoju systemu bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej 2022. W zakresie przemysłowego potencjału obronnego Strategia wskazuje, że pobudzenie koniunktury w przemyśle obronnym, w szczególności jego wzmocnienie pod względem technologicznym może odbywać się poprzez efektywne wykorzystanie możliwości związanych z realizacją offsetu. W kierunku interwencji 2.4.2 „Wzmacnianie przemysłowego potencjału obronnego” za konieczne uznano: lokowanie zobowiązań offsetowych w polskim

przemysłu obronnym w celu pozyskania niezbędnych zdolności służących zabezpieczeniu realizacji podstawowych interesów bezpieczeństwa i obronności państwa, wprowadzenie do umów offsetowych zobowiązań związanych z realizacją programów istotnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa oraz włączenie polskich podmiotów do tworzenia innowacyjnej i konkurencyjnej europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego, zwanego dalej „EDTIB”.

Utrzymanie przemysłu obronnego jest jednym z ważniejszych wyznaczników suwerenności państwa oraz gotowości mobilizacyjnej jego struktur. Dlatego też w Polsce offset służy rozwojowi tego sektora, tym samym chroniąc podstawowe interesy bezpieczeństwa państwa, rozwijając zdolności obronne, zapewniając bezpieczeństwo dostaw oraz niezależność operacyjną.

W Polsce w ostatnich latach rozwijany był przede wszystkim offset bezpośredni związany z przedmiotem dostawy sprzętu wojskowego. Ponadto do umów offsetowych wprowadza się zobowiązania offsetowe związane z realizacją programów istotnych dla bezpieczeństwa. Należy podkreślić, iż offset stanowi jedną z płaszczyzn realizacji współpracy przez podmioty przemysłu obronnego.

Potrzeba i cel wydania aktu wynika z konieczności zmiany ustawy offsetowej w takim zakresie, aby jej regulacje odpowiadały postanowieniom TFUE, a konkretnie stosowania art. 346 ust. 1 lit. b TFUE, zgodnie z którym „każde państwo członkowskie może podejmować środki, jakie uważa za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów jego bezpieczeństwa, a które odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi; środki takie nie mogą negatywnie wpływać na warunki konkurencji na rynku wewnętrznym w odniesieniu do produktów, które nie są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych”. W związku z tym, niezbędne jest skorygowanie przepisów ustawy offsetowej, tak aby nie stały w sprzeczności (nie zakłócały funkcjonowania) z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 216 z 20.08.2009, str. 76, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą obronną”, i były zgodne z Wytycznymi Komisji

Europejskiej w sprawie offsetu¹⁾, zwanymi dalej „Wytycznymi”, oraz Komunikatem Wyjaśniającym w sprawie zastosowania artykułu 296 Traktatu w zakresie zamówień publicznych w dziedzinie obronności²⁾, zwanym dalej „Komunikatem Wyjaśniającym”.

Ponadto nowelizacja ustawy offsetowej ma na celu uwzględnienie postanowień zawartych w Kodeksie Postępowania w Zakresie Offsetu (ang. Code of Conduct on Offsets), zwanym dalej „Kodeksem”, wypracowanym na forum Europejskiej Agencji Obrony, zwanej dalej „EDA”³⁾. Kodeks został zatwierdzony w październiku 2008 r., a wszedł w życie w lipcu 2009 r. Kodeks został znówelizowany w 2011 r. Jest on dobrowolnym i międzyrządowym dokumentem, który nie posiada wiążącej mocy prawnej. Ustala ramowe zasady i wytyczne dotyczące stosowania offsetu przy zamówieniach publicznych w obszarze bezpieczeństwa. Kodeks przewiduje, że zawarte w nim postanowienia powinny zostać wdrożone w ramach prawa UE. Jest on częścią międzyrządowego systemu, który został przyjęty „bez uszczerbku dla praw i obowiązków wynikających z Traktatów”. Zgodnie z Kodeksem, offset ma być wykorzystywany w celu wspierania wzrostu potencjału przemysłowego konkurencyjnego i opartego na możliwościach technologicznych i finansowych. Offset ma pomóc nadać pożądany kształt EDTIB. Ponadto ma przyczyniać się do rozwoju europejskiej bazy dostawców związanych z przemysłem obronnym, m.in. poprzez wsparcie dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz dostawców w obszarze EDTIB. Między innymi, zgodnie z Kodeksem wartość offsetu, zarówno proponowanego, jak i przyjętego, nie może przekraczać wartości zamówienia.

Ponadto celem projektowanej ustawy jest doprecyzowanie istniejących przepisów ustawy offsetowej i wprowadzenie rozwiązań umożliwiających bardziej efektywne wykorzystanie offsetu. Z dotychczasowych doświadczeń związanych z realizacją umów offsetowych wynika, że konieczne jest zwiększenie odpowiedzialności zagranicznego dostawcy z tytułu braku realizacji lub nienależytej realizacji umowy offsetowej.

¹⁾ Zob. *Guidance Note: offsets*, dostępne na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług Komisji Europejskiej.

²⁾ Komunikat Wyjaśniający w sprawie zastosowania artykułu 296 Traktatu w zakresie zamówień publicznych w dziedzinie obronności, COM(2006) 779 z 7 grudnia 2006 r. nie stanowi interpretacji podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich ani nie określa z góry, do których zamówień publicznych stosuje się lub nie stosuje się zwolnienie przewidziane w art. 296 Traktatu WE (aktualnie art. 346 TFUE). Zawiera raczej pewne wskazówki dla podmiotów udzielających zamówienia w zakresie ustalenia, czy zastosowanie zwolnienia jest zasadne.

³⁾ Kodeks Postępowania w Zakresie Offsetu został przyjęty mocą decyzji Nr 2008/31 Rady Sterującej EDA w dniu 24 października 2008 r. w formule Narodowych Dyrektorów do Spraw Uzbrojenia jako część „Międzyrządowego Reżimu Stymulującego Konkurencyjność Europejskiego Rynku Obronnego”, zmieniony 3 maja 2011 r.

W związku z decyzją Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2012 r. projektowana ustawa przenosi odpowiedzialność ministra właściwego do spraw gospodarki za zawieranie umów offsetowych na Ministra Obrony Narodowej. Wynika to z faktu, iż umowy offsetowe będą służyły ochronie podstawowych interesów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 346 TFUE, tym samym właściwym kompetencyjnie w zakresie zawierania umów offsetowych jest Minister Obrony Narodowej. Przedsięwzięcia offsetowe ujęte w umowach offsetowych będą ściśle związane z przedmiotem umowy dostawy sprzętu wojskowego, tym samym stanowi to argument za przekazaniem Ministrowi Obrony Narodowej kompetencji w zakresie zawierania umów offsetowych. Zgodnie z projektowaną ustawą, offset oznacza kooperację między Skarbem Państwa i offsetobiorcą a zagranicznym dostawcą konieczną do utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, polegającą w szczególności na przekazaniu technologii, umowy know-how wraz z przeniesieniem autorskich praw majątkowych lub korzystania z utworu na podstawie udzielonej licencji w celu zapewnienia wymaganej przez Skarb Państwa niezależności od zagranicznego dostawcy.

2. Różnice między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym

Przy zamówieniach realizowanych na podstawie art. 346 TFUE obowiązująca ustawa offsetowa wprowadza obowiązek stosowania offsetu, nie uwzględnia ponadto obowiązku jego uzasadnienia. Określa, że wymóg stosowania offsetu dotyczy umowy dostawy, której wartość przekracza określony pułap i wiąże się z ustaleniem wskazanej wartości docelowej w odniesieniu do bezpośrednich i pośrednich zobowiązań offsetowych. Nie wymaga oceny poszczególnych przypadków w celu stwierdzenia, czy dany wymóg offsetowy jest konieczny do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa.

W obowiązującej ustawie offsetowej stwierdza się, że względy gospodarcze są głównym celem stosowania offsetu. Wskazuje na to art. 5 ustawy offsetowej, zgodnie z którym „umowa offsetowa zapewnia udział zagranicznych dostawców w restrukturyzacji i rozwoju gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności przez zobowiązania offsetowe zapewniające:

- 1) rozwój polskiego przemysłu ze szczególnym uwzględnieniem przemysłu obronnego;

- 2) otwarcie nowych rynków eksportowych dla polskiego przemysłu lub zwiększenie jego dotychczasowych możliwości eksportowych;
- 3) przekazanie nowych technologii oraz usprawnień organizacyjnych do Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) rozwój prac naukowo-badawczych, rozwój polskich uczelni i jednostek badawczo-rozwojowych;
- 5) tworzenie nowych miejsc pracy w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w regionach zagrożonych bezrobociem;
- 6) rozwój gospodarki opartej na wiedzy”.

W prawie UE nie ma de facto przepisów dotyczących bezpośrednio stosowania mechanizmu offsetowego. Stosowanie offsetu przez państwa członkowskie UE wynika z ich polityki bezpieczeństwa. Zgodnie z prawem UE wszelkie środki podejmowane przez państwa członkowskie oraz instytucje/podmioty zamawiające muszą być zgodne z fundamentalnymi swobodami oraz podstawowymi zasadami prawa.

Stosowanie offsetu można uzasadnić na podstawie jedynej derogacji przewidzianej w TFUE. W przypadku zakupów związanych z bezpieczeństwem zwolnienie to przewiduje art. 346 ust. 1 lit. b TFUE. Wyłączenie to umożliwia stosowanie offsetu poza procedurami obowiązującymi na rynku wewnętrznym z zastrzeżeniem, iż dotyczy wyjątkowych przypadków (ang. case by case), i jest uzasadnione istotnym interesem bezpieczeństwa państwa. Argumentację tę potwierdza prawo precedensowe Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁴⁾, zwany dalej „Trybunałem”. Według Trybunału wszelkie zwolnienia od zasad mających na celu zapewnienie skuteczności praw nadanych TFUE należy interpretować w rygorystyczny sposób, ponieważ zwolnienie w ramach art. 346 TFUE dotyczy wyjątkowych i jasno określonych przypadków. Ze względu na swój ograniczony charakter, artykuł ten nie podlega szerokiej interpretacji.

Według Komunikatu Wyjaśniającego, państwa członkowskie mogą podejmować środki, które uznają za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów swojego bezpieczeństwa.

⁴⁾ Zwolnienie wynikające z art. 346 TFUE ogranicza się do wyjątkowych i jasno zdefiniowanych przypadków, a podejmowane kroki nie mogą wykraczać poza ograniczenia tego typu przypadków. Derogacje należy ściśle zinterpretować, a ciężar dowodu, że taka derogacja jest uzasadniona, spoczywa na państwie członkowskim, które się na nią powołuje. Patrz: wyrok w sprawie C-414/97 Komisja przeciwko Hiszpanii, par. 22 i wyrok z 15 grudnia 2009 roku, na przykład sprawa C-239/06, par. 68 oraz wyrok z 15 grudnia 2009 roku w sprawie C-239/06, par. 69.

Celem uzasadniającym zwolnienie w ramach art. 346 TFUE jest wyłącznie ochrona „podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa”. Inne względy, w szczególności przemysłowe i gospodarcze, chociaż są powiązane z produkcją i handlem bronią, amunicją i materiałami wojennymi, nie mogą stanowić samodzielnego uzasadnienia do zwolnienia na podstawie art. 346 TFUE.

Komisja Europejska zwróciła uwagę w Komunikacie Wyjaśniającym na restrykcyjne warunki zastosowania wyłączenia przewidzianego w art. 346 TFUE. Zapewniają one zachowanie równowagi między interesem państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa a fundamentalnymi zasadami i celami UE. Należy jednoznacznie podkreślić, iż Komisja Europejska może zastosować procedurę wyjaśniającą, czy warunki zwolnienia na podstawie art. 346 TFUE zostały spełnione przez państwo członkowskie. W takiej sytuacji zwraca się do państwa członkowskiego o dostarczenie niezbędnych informacji wskazujących na to, że zwolnienie było konieczne w celu ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa. Komisja Europejska może również przekazać sprawę bezpośrednio do Trybunału, uznając, że państwo członkowskie w niewłaściwy sposób wykorzystuje zwolnienie przewidziane w art. 346 TFUE.

Zamówienia w dziedzinie bezpieczeństwa podlegają przepisom rynku wewnętrznego ujętym w dyrektywie obronnej. Dyrektywa ta dopuszcza możliwość odstąpienia od stosowania reguł dotyczących zamówień publicznych z uwagi na konieczność zapewnienia podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa.

Według Wytycznych, praktyki offsetowe bez względu na to, czy mają charakter cywilny czy wojskowy, bezpośredni lub pośredni stanowią restrykcyjne środki sprzeczne z podstawowymi zasadami TFUE. Dyskryminują bowiem wykonawców pozostałych państw członkowskich i zakłócają swobodny przepływ towarów i usług. W przypadku zakupów związanych z bezpieczeństwem można je uzasadnić jedynie na podstawie derogacji przewidzianej w art. 346 TFUE.

Zgodnie z Wytycznymi zwolnienie wynikające z art. 346 TFUE ogranicza się do wyjątkowych i jasno zdefiniowanych przypadków, a podejmowane kroki nie mogą wykraczać poza ograniczenia tego typu przypadków. Wyłączenie, które korzysta ze zwolnienia, musi być szczegółowo uzasadnione. Oznacza to, że powołując się na art. 346 TFUE w celu zastosowania wymogu offsetowego państwo członkowskie musi w każdym przypadku udowodnić, że jest konieczny w celu ochrony podstawowego interesu

bezpieczeństwa państwa. Jest ponadto zobowiązane m.in. określić podstawowy interes bezpieczeństwa stanowiący określony wymóg offsetu. Stosowanie offsetu musi mieć wpływ na ochronę podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa (a nie interesów gospodarczych⁵⁾).

Ponadto Wytyczne będące interpretacją stosowania offsetu stanowią, że niestosowanie przez państwo członkowskie przepisów dyrektywy obronnej w oparciu o art. 346 TFUE z przyczyn innych niż bezpieczeństwo nie jest możliwe. W związku z powyższym zamówienia w obszarze bezpieczeństwa mogą zostać zwolnione ze stosowania przepisów dyrektywy obronnej z powodów dotyczących bezpieczeństwa. Zwolnienie takie, aczkolwiek nie oznacza zgody na stosowanie offsetu w odniesieniu do zamówień będących przedmiotem zwolnionej umowy dostawy sprzętu wojskowego. Stosowanie offsetu musi być następnie uzasadniane dodatkowo oraz oddzielnie poprzez powołanie się na konieczność ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa.

Należy podkreślić, że offset jest narzędziem stosowanym w skali globalnej. Jest ważnym czynnikiem wpływającym na bezpieczeństwo. Występuje on w różnej formie, przybiera różne nazwy, jednakże idea jego stosowania skierowana jest na te same cele. W państwach członkowskich UE offset postrzegany jest jako wsparcie dla wzrostu potencjału przemysłowego, który byłby odpowiedni, konkurencyjny, i oparty na możliwościach technologicznych i finansowych. Aktualnie ma on zapewniać pożądany kształt EDTIB. Baza ta stanowi podstawę wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.

Na forum EDA zaobserwowano, że wykorzystanie offsetu pozostaje stałą praktyką przy zamówieniach w obszarze bezpieczeństwa. Z przeglądu funkcjonowania Kodeksu wynika, iż funkcjonuje on zgodnie z prawem UE. Offset na rynku europejskim nie jest traktowany jako kompensacja, ale jako narzędzie umożliwiające rozwój przemysłowych zdolności obronnych, transfer technologii i zachowanie bezpieczeństwa dostaw i suwerenności operacyjnej.

Offset jest stosowany również poza terytorium UE chociażby w państwach, takich jak Kanada, Korea Południowa i wielu innych. Dla przykładu Indie realizują system zakupów sprzętu wojskowego, którym towarzyszą praktyki offsetowe ukierunkowane na pozyskanie

⁵⁾ Zgodnie z pkt 22 Wytycznych względy ekonomiczne nie stanowią podstawy uzasadniającej ograniczenia swobód gwarantowanych przez Traktat. Środki mogące naruszyć zakaz dyskryminacji pod względem przynależności państwowej mogą być dopuszczalne jedynie wtedy, gdy można je uzasadnić na jednej z podstaw nieekonomicznych, o których mowa w art. 36, 51, 52, 62 i 346 TFUE. Oznacza to, że tego typu restrykcyjne środki muszą być konieczne dla interesów bezpieczeństwa, a nie interesów ekonomicznych lub interesów związanych z zatrudnieniem.

nowoczesnych technologii systemów obronnych w ramach długoterminowej współpracy z zagranicznymi dostawcami. Bardzo restrykcyjne metody, porównywalne do offsetu, stosują: Korea Południowa, Japonia oraz Stany Zjednoczone. Uważają one, że offset zakłóca mechanizmy rynkowe, dlatego nie należy zawierać umów offsetowych, jednakże mimo to stosują politykę braku ingerencji. Japonia dąży do włączania krajowych firm do współpracy z zagranicznymi dostawcami sprzętu wojskowego przede wszystkim ze Stanów Zjednoczonych. Japonii zależy bowiem na pozyskiwaniu licencji, praw do produkcji, jak również promocji własnych rozwiązań wojskowych bezpośrednio u zagranicznego dostawcy. Pomimo, iż Stany Zjednoczone są najdłużej działającym i największym dostawcą na świecie zamówień realizowanych poprzez umowy offsetowe, państwo to nie deklaruje określonej polityki w tym zakresie. Wychodzą bowiem z założenia, iż we współczesnej wymianie handlowej w dziedzinie bezpieczeństwa nie da się uniknąć umów offsetowych. W Stanach Zjednoczonych praktyki offsetowe zbliżone są do offsetu i stanowią część handlu uzbrojeniem lub sprzętem wojskowym.

3. Charakterystyka i ocena przewidywanych, związanych z wejściem w życie aktu skutkach prawnych, w tym w szczególności dotyczących ograniczenia uznaniowości i uproszczenia stosowanych procedur

Wprowadzone regulacje prawne w projektowanej ustawie pozwolą na zawieranie umów offsetowych zgodnie z prawem UE. W głównej mierze projektodawcy zależy na zmianie przepisów ustawy offsetowej w świetle wymogów art. 346 TFUE, którego stosowanie zostało zaprezentowane w Wytycznych oraz w Komunikacie Wyjaśniającym.

Zaproponowane rozwiązania prawne umożliwią zawieranie umów offsetowych, które są ukierunkowane na ochronę podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, a więc przewidujące wyłącznie offset bezpośredni, co wpłynie na rozwój potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej.

W szczególności projekt ustawy offsetowej precyzuje prawa i obowiązki stron oraz zasady zawierania umów w związku z realizacją zamówień dotyczących produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, o których mowa w art. 346 ust. 1 lit. b TFUE, koniecznych do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, których wykonanie wymaga offsetu. Projekt ustawy doprecyzowuje m.in. pojęcie zobowiązania offsetowego, wskazując, iż jest to zobowiązanie zagranicznego dostawcy wobec Skarbu Państwa i offsetobiorcy, polegające w szczególności na przekazaniu technologii lub know-

-how, wraz z przeniesieniem autorskich praw majątkowych lub praw do korzystania z utworu na podstawie udzielonej licencji, zapewniające wymaganą przez Skarb Państwa niezależność od zagranicznego dostawcy w celu utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie przeniesienia zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa. Ponadto projekt wprowadza definicję offsetu oznaczającą kooperację między Skarbem Państwa i offsetobiorcą, a zagranicznym dostawcą konieczną do utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, polegającą w szczególności na przekazaniu technologii, umowy know-how wraz z przeniesieniem autorskich praw majątkowych lub korzystania z utworu na podstawie udzielonej licencji w celu zapewnienia wymaganej przez Skarb Państwa niezależności od zagranicznego dostawcy.

W celu zapewnienia zgodności projektowanej ustawy z prawem UE likwiduje się próg 5 000 000 euro wartości umowy dostawy, który zobowiązywał do zawarcia umowy offsetowej ponad wskazaną wartość. Należy podkreślić, że próg stanowił główne zastrzeżenie Komisji Europejskiej, według której stanowiło to tzw. klauzulę offsetową nakładającą obowiązek zawierania umowy offsetowej. Przyjęte rozwiązanie umożliwi zawarcie umowy offsetowej również od niższej wartości umowy dostawy, ale pod warunkiem że zostanie uznane, iż realizacja umowy jest konieczna do zapewnienia podstawowych interesów bezpieczeństwa.

Należy podkreślić, że projektowana ustawa wprowadza zmiany w zakresie organu właściwego w sprawach umów offsetowych (z ministra właściwego do spraw gospodarki na Ministra Obrony Narodowej). Decyzja w tym zakresie została podjęta w dniu 5 czerwca 2012 r. podczas rozpatrywania projektu ustawy przez Radę Ministrów, która zdecydowała o przeniesieniu spraw dotyczących umów offsetowych do właściwości Ministra Obrony Narodowej. Przewidziane projektowaną ustawą przeniesienie całokształtu zagadnień związanych z zawieraniem i realizacją umów offsetowych z właściwości ministra właściwego do spraw gospodarki do kompetencji Ministra Obrony Narodowej pociąga za sobą potrzebę zmiany również innych ustaw. W konsekwencji, projektowana ustawa zmienia ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743 i 984) oraz

ustawę z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 189 i 852), których przepisy obecnie sankcjonują właściwość Ministra Gospodarki w zakresie offsetu, określoną w ustawie offsetowej. Konkretnie propozycje zawarto w części dotyczącej przepisów zmieniających.

Na zwrócenie uwagi zasługuje również procedura zawarcia umowy offsetowej, która została doprecyzowana pod kątem wypełnienia praktyki stosowania art. 346 TFUE. Między innymi zawarcie umowy offsetowej wymaga uzasadnienia stosownie do art. 346 TFUE.

W związku z likwidacją mnożnika offsetowego projektowana ustawa wskazuje, że wartość umowy offsetowej będzie ustalana indywidualnie dla każdej umowy offsetowej. Ustalenie wartości umowy offsetowej uzależnione jest od podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, których realizację ma zapewnić umowa offsetowa.

Projektowana ustawa tworzy Komitet Offsetowy, jako organ opiniodawczo-doradczy działający przy Ministrze Obrony Narodowej – zmieniając przepisy ustawy offsetowej dotyczące Komitetu do Spraw Umów Offsetowych, działającego dotychczas przy ministrze właściwym do spraw gospodarki. Ostatni będzie funkcjonował tylko dla spraw wynikających z zawartych przez ministra właściwego do spraw gospodarki umów offsetowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Projekt ustawy wprowadza również przepisy dotyczące procedur antykorupcyjnych.

UZASADNIENIE SZCZEGÓŁOWE

Art. 1 pkt 1

Tytuł ustawy offsetowej uległ zmianie w związku z przyjętą koncepcją odejścia od pojęcia kompensata kojarzonego jedynie z uzyskiwaniem korzyści ekonomicznych. Powodem zmiany nazwy ustawy jest fakt, iż obejmuje swoim zakresem umowy offsetowe zawierane w związku z art. 346 TFUE.

Art. 1 pkt 2

Ze względu na regulacje prawa pierwotnego i wtórnego Unii Europejskiej konieczne jest podkreślenie ścisłego związku umowy offsetowej z podstawowym interesem bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, który to związek pozwala za zastosowanie przepisu art. 346 TFUE. Mając na uwadze Wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące offsetu oraz motyw 17 dyrektywy nr 2009/81/WE, podnieść należy, iż zakres unormowania projektowanej

zmiany wymaga również wskazania, że wymogi zawarte w umowie offsetowej muszą być konieczne do ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa.

Art. 1 pkt 3

Zostaje uchylony w całości art. 2 ustawy offsetowej. Pozostawianie w ustawie offsetowej przepisów dotyczących wyłączeń nie jest konieczne z uwagi na fakt, iż każdy przypadek zawarcia umowy offsetowej będzie rozpatrywany oddzielnie i będzie wymagał uzasadnienia zgodnie z art. 346 TFUE. Przesłanką obowiązku zawarcia umowy offsetowej będzie realizacja zamówienia stosowanie do art. 346 ust. 1 TFUE niezależnie od wartości umowy dostawy. Uchylenie art. 2 ustawy offsetowej nie spowoduje ograniczenia stosowania instrumentu offsetu.

Art. 1 pkt 4

W związku z tym, iż projektowana ustawa ma się odnosić jedynie do offsetu bezpośredniego, który dotyczy ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa wynikających z zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa, proponuje się wprowadzenie nowego brzmienia definicji zobowiązania offsetowego, zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, umowy offsetowej, zamawiającego, offsetodawcy, podmiotu dominującego, podmiotu zależnego definicji przekazania technologii oraz wprowadza się definicję offsetu.

Art. 1 pkt 5

Projekt nadaje nowe brzmienie art. 4 ust. 3 oraz dodaje do tego przepisu ust. 4. Przepisy te precyzują obowiązek zawarcia przez zagranicznego dostawcę umowy offsetowej na zasadach określonych w ustawie offsetowej.

Art. 1 pkt 6

Doprecyzowano brzmienie art. 4a ustawy offsetowej. Zmiana porządkuje kwestie związane z jawnością umów offsetowych. Potrzeba dokonania zmiany wynika z faktu, iż umowy offsetowe będą zawierane stosownie do wymogów art. 346 TFUE, chroniąc podstawowe interesy bezpieczeństwa, tym samym niezbędne jest ograniczenie przekazywania informacji związanych z umowami offsetowymi do firmy offsetobiorcy i offsetodawcy, wartości umowy offsetowej, informacji dotyczącej przedmiotu dostawy oraz terminu realizacji umowy offsetowej.

Art. 1 pkt 7

Uchyła się art. 4b ustawy offsetowej. Rezygnacja w ustawie offsetowej z przepisów dotyczących przyrzeczenia offsetowego jest niezbędna, ponieważ stoi w sprzeczności z prawem UE.

Art. 1 pkt 8

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, art. 346 ust. 1 TFUE – jako odstępstwo od zasad ogólnych przewidzianych w Traktatach – podlega restrykcyjnej wykładni, tym samym nie należy określać celów umów offsetowych w sposób ogólny ponieważ spowodowałoby to, że umowy mogły być wykorzystywane jako środek służący zabezpieczeniu szerszych interesów niż ochrona podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, o którym mowa w art. 346 ust. 1 TFUE. W konsekwencji art. 5 ustawy offsetowej otrzymał nowe brzmienie.

W związku z tym, iż ustawa przewiduje realizację jedynie offsetu bezpośredniego proponuje się zmianę brzmienia art. 6 poprzez wprowadzenie rozwiązania, iż wartość umowy offsetowej jest ustalana indywidualnie dla każdej umowy offsetowej. Przyjęcie takiego rozwiązania jest efektywne, ponieważ daje możliwość zawarcia umowy offsetowej niezależnie od wartości umowy dostawy. Określenie wartości umowy offsetowej będzie wynikało z wartości przedsięwzięcia dotyczącego podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, jakie zostanie przewidziane do zrealizowania w ramach zobowiązań offsetowych ujętych w umowie offsetowej. Biorąc pod uwagę przesłanki art. 346 TFUE wartość umowy offsetowej nie może być określona w ustawie offsetowej. Taki przepis stałby w sprzeczności z podejściem zakładającym indywidualną ocenę każdego przypadku, w ramach której przedsięwzięcie offsetowe musi zostać uzasadnione jako niezbędne w celu ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej. Biorąc pod uwagę postanowienia Kodeksu Postępowania w Zakresie Offsetu EDA wartość umowy offsetowej (wartość offsetu) nie powinna przekraczać wartości umowy dostawy (wartości zamówienia).

Projektowany art. 6 ust. 2, dotyczący przeliczania wartości umowy dostawy wyrażonej w innej walucie niż złoty polski, został wprowadzony w związku z przyjęciem metody przeliczania wartości umowy dostawy na złoty polski.

Art. 1 pkt 9

Proponuje się usunięcie z ustawy przepisów dotyczących prowadzenia katalogu potrzeb offsetowych, ponieważ jest to niezgodne z prawem UE. Offset, jaki może towarzyszyć

zamówieniom realizowanym na podstawie art. 346 TFUE, nie może pochodzić z tzw. listy potrzeb offsetowych. Offset ma wynikać z potrzeby realizacji konkretnego projektu związanego z bezpieczeństwem, który jest zawsze uzasadniany oddzielnie.

Art. 1 pkt 10

Proponuje się wprowadzenie przepisów dotyczących zapewnienia rzetelności osób wykonujących czynności po stronie Skarbu Państwa związane z przygotowaniem, zawieraniem oraz realizacją umowy offsetowej, w tym ekspertów, których może powoływać Minister Obrony Narodowej. Zaproponowany przepis zapewnia procedurę antykorupcyjną.

Art. 1 pkt 11

Proponuje się doprecyzowanie brzmienia art. 7 ustawy offsetowej w takim zakresie, aby zapewnić zgodność przepisów dotyczących wymogów zawarcia umowy offsetowej stosownie do art. 346 TFUE. Zgodnie z proponowanym przepisem, umowę offsetową zawiera się po przeprowadzeniu negocjacji na podstawie oferty offsetowej zagranicznego dostawcy, która jest zgodna z wymaganiami określonymi przez Ministra Obrony Narodowej. Z tego wynika podstawowy fakt, iż zagraniczny dostawca, który składa ofertę offsetową nie dokonuje wyboru świadczeń w ramach offsetu. Zgodnie z przepisem zastosowanie offsetu wymaga uzasadnienia stosownie do art. 346 ust. 1 lit. b TFUE. Ponadto, przed zawarciem umowy offsetowej, organ dokonujący oceny konieczności zastosowania offsetu w celu ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa przedkłada Radzie Ministrów uzasadnienie jej zawarcia.

Art. 1 pkt 12

Proponuje się doprecyzowanie brzmienia art. 8 ustawy offsetowej, dotyczącego procedury zawarcia umowy offsetowej przez Ministra Obrony Narodowej w związku z wszczęciem postępowania o udzielenie zamówienia dotyczącego produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, o których mowa w art. 346 TFUE. W artykule doprecyzowano m.in. wymogi w zakresie założeń do oferty offsetowej oraz prowadzenia negocjacji przez Ministra Obrony Narodowej.

Art. 1 pkt 13

Zmianie uległo brzmienie art. 8a ustawy offsetowej w części dotyczącej organu właściwego w sprawie umów offsetowych – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej.

Wprowadzono doprecyzowanie brzmienia przepisu art. 8b ustawy offsetowej. Wprowadzenie obowiązku zawiadamiania Ministra Obrony Narodowej wynika z założenia, że istotna zmiana umowy dostawy jest związana z poziomem ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa.

Art. 1 pkt 14

Zmianie uległo brzmienie przepisu art. 8c ust. 3 ustawy offsetowej w części dotyczącej organu właściwego w sprawie umów offsetowych – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej.

Art. 1 pkt 15

Zmianie uległo brzmienie przepisu art. 9a ustawy offsetowej, przez jego doprecyzowanie w części dotyczącej wymogów oferty offsetowej, którą składa zagraniczny dostawca.

Art. 1 pkt 16

Niezbędna jest zmiana brzmienia dotychczasowego art. 10 ustawy offsetowej, przez wprowadzenie nowych przepisów o sposobie zaliczania wartości zobowiązania offsetowego na poczet wartości umowy offsetowej. Zmiana wynika z faktu likwidacji mnożników offsetowych oraz potrzeby usprawnienia procesu zaliczania zobowiązań offsetowych. Niniejszy artykuł dotyczy kwestii regulowanych dotychczas przez rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad zaliczania zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy sprzętu wojskowego na poczet wartości umowy offsetowej (Dz. U. Nr 91, poz. 612). Część przepisów ww. rozporządzenia zostaje dzięki projektowanej ustawie przeniesiona do ustawy offsetowej. Ponadto zmianie uległo brzmienie przepisów w części dotyczącej organu właściwego w sprawie umów offsetowych – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej.

Art. 1 pkt 17

Zmianie uległo brzmienie przepisu art. 12 ust. 1 ustawy offsetowej w części dotyczącej organu właściwego w sprawie umów offsetowych – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej.

Art. 1 pkt 18

Niezbędne jest doprecyzowanie brzmienia art. 14 ust. 1–3 oraz usunięcia ust. 4 ustawy offsetowej. Zmiana w treści art. 14 dotyczy usunięcia z treści ustępu przepisów o obowiązku

składania przez zagranicznego dostawcę sprawozdań półrocznych ze względu na fakt małej ich przydatności i wprowadzenia obowiązku przedstawiania jedynie sprawozdań za rok poprzedni w terminie do dnia 31 marca danego roku. Ponadto dokonano zmiany organu właściwego w sprawie umów offsetowych – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej. Proponuje się usunięcie w art. 14 ust. 4 ustawy offsetowej, ponieważ po dokonaniu przesunięć kompetencyjnych między ministrem właściwym do spraw gospodarki a Ministrem Obrony Narodowej staje się on bezprzedmiotowy.

Art. 1 pkt 19

Projekt dodaje do ustawy offsetowej nowe przepisy art. 14a i art. 14b, które określają procedurę kontroli prawidłowości realizacji zobowiązań offsetowych dokonywaną przez Ministra Obrony Narodowej. Rozwiązanie to jest bardzo efektywne, ponieważ porządkuje system monitorowania umowy offsetowej.

Art. 1 pkt 20

Projekt nadaje nowe brzmienie art. 15–17 ustawy offsetowej. Zmiana brzmienia art. 15 wynika z potrzeby doprecyzowania procedury zaliczania zobowiązań offsetowych przez Ministra Obrony Narodowej. Zaliczenie następuje po przeprowadzeniu kontroli oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu Offsetowego. Stwierdzenie wykonania zobowiązania offsetowego następuje w formie protokołu podpisanego przez Ministra Obrony Narodowej oraz zagranicznego dostawcę. W przypadku negatywnych wyników kontroli lub negatywnej opinii Komitetu Offsetowego zobowiązania offsetowego nie zalicza się. Szczególnie sytuacja, w której przeprowadzona kontrola wykaże nieprawidłowości powinna skutkować brakiem zaliczenia wykonania przez zagranicznego dostawcę zobowiązania offsetowego na poczet umowy offsetowej.

Projektowana zmiana dotyczy również organu właściwego do przeprowadzenia kontroli zobowiązań offsetowych – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej.

Zmiana brzmienia art. 16 ma lepiej zabezpieczać interesy Skarbu Państwa. Celem regulacji jest powstanie obowiązku stosowania jednej z form zabezpieczenia należytego wykonania umowy offsetowej. Ponadto zmiana brzmienia art. 17 jest niezbędna, ze względu m.in. na konieczność doprecyzowania brzmienia artykułu w zakresie poprawnej numeracji innych

artykułów, o których mowa w art. 17. Artykuł ten wskazuje, przez odwołanie między innymi do art. 7–8c ustawy offsetowej, że zmiana przedmiotu umowy offsetowej (zobowiązań offsetowych) wymaga uzasadnienia stosownie do art. 346 TFUE.

Art. 1 pkt 21

Proponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie brzmienia całego art. 19 ustawy offsetowej, dotyczącego kary umownej i odszkodowania na rzecz Skarbu Państwa RP, do jakich obowiązany jest zagraniczny dostawca w związku z brakiem realizacji lub nienależytą realizacją zobowiązania offsetowego. W aktualnie obowiązującej ustawie offsetowej wysokość odszkodowania należytego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania offsetowego jest określana każdorazowo w umowie offsetowej. W dotychczas zawartych umowach offsetowych zakres kar i odszkodowań jest różny, ponieważ był przedmiotem negocjacji. Należy podkreślić, iż niejednokrotnie negocjowanie umowy offsetowej w tym zakresie stawało się trudne i długotrwałe. Przeniesienie kwestii odpowiedzialności na poziom ustawy spowoduje odpowiednie zabezpieczenie interesów Skarbu Państwa. Nie będzie potrzeby prowadzenia negocjacji zapisów formalnoprawnych umowy. Projekt ustawy określa, że w przypadku nienależytego wykonania zobowiązania offsetowego wysokość kary umownej stanowi równowartość nienależycie wykonanej części zobowiązania offsetowego. Zapłata kary nie wyłącza odpowiedzialności odszkodowawczej zagranicznego dostawcy w zakresie przewyższającym wysokość tej kary.

Ponadto zmianie uległo brzmienie przepisów w części dotyczącej organu właściwego w sprawie umów offsetowych – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej.

Art. 1 pkt 22

Proponuje się uchylenie art. 19a ustawy offsetowej. Proponowane uchylenie wynika z rezygnacji z dopuszczalności zastąpienia odszkodowań zobowiązaniami offsetowymi, co wpłynie na optymalizację zabezpieczenia interesów przede wszystkim offsetobiorców, jak również Skarbu Państwa.

Art. 1 pkt 23

Nadaje się nowe brzmienie art. 20 ustawy offsetowej, zgodnie z którym tworzy się Komitet Offsetowy, działający jako organ opiniotwórczo-doradczy przy Ministrze Obrony Narodowej – zmieniając przepisy ustawy offsetowej dotyczące Komitetu do Spraw Umów Offsetowych,

działającego dotychczas przy ministrze właściwym do spraw gospodarki. Skład Komitetu Offsetowego obejmuje również przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego oraz Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego. Wynika to m.in. z faktu, iż efekty związane z realizacją podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa leżą w kompetencji Służby Kontrwywiadu Wojskowego. Pożądane jest, aby przedstawiciel Służby Kontrwywiadu Wojskowego uczestniczył jako członek Komitetu Offsetowego z prawem głosu.

W związku z zainteresowaniem Centralnego Biura Antykorupcyjnego możliwością uczestnictwa przedstawiciela Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego w posiedzeniach Komitetu Offsetowego bez prawa głosu zmienia się brzmienie ust. 4, zgodnie z którym Przewodniczący Komitetu może zapraszać do udziału w pracach Komitetu Offsetowego przedstawiciela Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Aktualnie kwestie rzetelności realizacji umów offsetowych są w zainteresowaniu Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Ponadto zmianie uległo brzmienie przepisu w części dotyczącej organu właściwego, przy którym działa Komitet Offsetowy – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej.

Art. 1 pkt 24

Projekt zmienia brzmienie art. 21 ust. 1 ustawy offsetowej w części dotyczącej organu właściwego, dla którego mają być przedstawiane przez Komitet Offsetowy priorytety w zakresie potrzeb offsetowych – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej. Zmiana ma na celu rozszerzenie zadań Komitetu Offsetowego o analizowanie potrzeb w zakresie podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa stosownie do art. 346 TFUE. Ponadto zmianie uległo brzmienie przepisu w części dotyczącej organu właściwego, tj. Ministra Obrony Narodowej, a także doprecyzowano korektę numeracji artykułów wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 7 ustawy offsetowej.

Art. 1 pkt 25

Projekt zmienia brzmienie przepisu art. 22 ustawy offsetowej w części dotyczącej organu właściwego, który ma sprawować nadzór nad wykonywaniem umów offsetowych – w miejsce ministra właściwego do spraw gospodarki wprowadzono Ministra Obrony Narodowej.

Art. 1 pkt 26

Proponowana zmiana art. 24 ustawy offsetowej ma na celu doprecyzowanie brzmienia całego artykułu. Niezbędne jest wprowadzenie do ustawy offsetowej przepisów rozszerzających zakres przedkładanego Radzie Ministrów przez organ właściwy w sprawie umów offsetowych (tj. Ministra Obrony Narodowej) sprawozdania rocznego z wykonania zobowiązań offsetowych przez zagranicznych dostawców o ocenę efektywności realizacji dostarczonego wsparcia offsetowego szczególnie w kontekście zobowiązań offsetowych związanych z przekazaniem technologii o charakterze innowacyjnym i know-how.

Art. 2

Wprowadza się przepis art. 2, który nowelizuje ustawę z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej. Zmiana polega na dodaniu w art. 2 pkt 22a, zgodnie z którym do zakresu działania Ministra Obrony Narodowej należy zawieranie i obsługa umów offsetowych, do których stosuje się ustawę offsetową.

Art. 3

Wprowadza się przepis art. 3, który nowelizuje ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej. Zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia art. 9 ust. 1 oraz dodaniu w art. 19 w ust. 1 pkt 3. Wprowadzenie tych zmian doprecyzuje kompetencje ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Ministra Obrony Narodowej w zakresie spraw dotyczących umów offsetowych.

Art. 4

Dodaje się art. 4, który reguluje kwestię umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy oraz kompetencje ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie ww. umów offsetowych. Ponadto przepis ust. 3 precyzuje, iż do czasu stwierdzenia wykonania umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, Komitet do Spraw Umów Offsetowych, o którym mowa w art. 20 ustawy offsetowej (w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy) działa w składzie, na zasadach oraz w trybie określonych w przepisach dotychczasowych. Zgodnie z ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie do końca drugiego kwartału po zakończeniu roku sprawozdawczego, przedkłada Radzie Ministrów roczne sprawozdanie z wykonania przez zagranicznych dostawców zobowiązań offsetowych, wynikających z umów, do których jest właściwy na podstawie ust. 2.

Art. 5

Przepis art. 5 reguluje kwestię wejścia w życie projektowanej ustawy, wprowadzając 14-dniowe *vacatio legis*.

4. Informacja, czy projekt aktu normatywnego podlega notyfikacji Komisji Europejskiej

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

5. Informacja o przedstawieniu projektu dokumentu rządowego właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia

Polska prowadziła konsultacje oraz korespondencję z przedstawicielami Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług Komisji Europejskiej, zwanej dalej „DG MARKT” w zakresie poprawnego przygotowania projektu ustawy zapewniającej zgodność proponowanych w projekcie ustawy przepisów z wymogami art. 346 TFUE.

6. Objęcie i zakres regulacji prawa Unii Europejskiej

W 2009 r. podjęta została inicjatywa nowelizacji ustawy offsetowej. Głównym celem nowelizacji było przede wszystkim zapewnienie zgodności przepisów ustawy z postanowieniami Kodeksu. Stworzenie Kodeksu wynika z funkcjonowania Kodeksu Postępowania w Zakresie Zamówień Obronnych (ang. Code of Conduct on Defence Procurement), który spowodował rozpoczęcie prac nad harmonizacją wymogów offsetowych wśród państw członkowskich EDA. Kodeks nie jest wiążący prawnie. Wszystkie państwa członkowskie EDA, przystępując do Kodeksu, w tym również Polska, zobowiązały się wdrożyć jego postanowienia. Mając powyższe na uwadze, Ministerstwo Gospodarki opracowało projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby bezpieczeństwa państwa uwzględniający jedynie postanowienia Kodeksu. W lutym 2010 r. Kierownictwo Ministerstwa Gospodarki podjęło decyzję o odłożeniu na I połowę 2011 r. akceptacji ww. projektu założeń z uwagi na zamierzenia EDA w zakresie kolejnej harmonizacji wymogów offsetowych w państwach członkowskich, jak również toczącymi się dyskusjami grupy

eksperckiej działającej przy Komisji Europejskiej dotyczącymi transpozycji dyrektywy obronnej.

W wyniku dyskusji prowadzonej na forum Komisji Europejskiej na temat skutków wejścia w życie ww. dyrektywy ustalono, że po wejściu w życie dyrektywy obronnej stosowanie offsetu będzie zawężone. Należy zaznaczyć, iż dyrektywa nie odnosi się bezpośrednio do offsetu, tym samym początkowo wydawało się, iż stosowanie praktyk kompensacyjnych będzie kontynuowane pomimo funkcjonowania dyrektywy. Jednakże pod koniec 2010 r. Komisja Europejska wydała Wytyczne w związku z dyrektywą obronną, w których wyjaśniono zasady stosowania offsetu w świetle nowego prawa i praktyki Unii Europejskiej. Według Komisji Europejskiej państwa członkowskie, które posiadają prawo offsetowe muszą zmienić je w takim zakresie, aby nie było sprzeczne z postanowieniami dyrektywy obronnej.

W listopadzie 2010 r. wznowione zostały w Ministerstwie Gospodarki prace zmierzające do nowelizacji ustawy offsetowej. Między innymi przygotowano założenia, a następnie projekt ustawy o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby bezpieczeństwa państwa. Na etapie rozpoczęcia tych prac zakładano, iż w głównej mierze nowelizacja prawa offsetowego wynika z potrzeby zapewnienia pośrednio zgodności przepisów prawa krajowego z postanowieniami dyrektywy obronnej. Jednakże w trakcie prac nad ustawą, między innymi w wyniku konsultacji bilateralnych z Komisją Europejską oraz analizy na podstawie uzyskiwanych opinii m.in. w ramach konsultacji międzyresortowych, okazało się, że ustawa ta nie implementuje przedmiotowej dyrektywy. Prace związane z implementacją ww. dyrektywy prowadził w Polsce Urząd Zamówień Publicznych.

W dniu 20 lutego 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 12 października 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz. 1271). Ww. nowelizacja miała na celu prawidłowe wdrożenie do polskiego prawa przepisów dyrektywy obronnej, a tym samym wypełnienie przez Polskę zobowiązania w tym zakresie wynikającego z TFUE. W dyrektywie obronnej nie ma odniesienia do offsetu, tym samym nie można wskazać na jej implementację w ramach projektowanej ustawy. Zasady stosowania offsetu w świetle prawa i praktyki UE są wyjaśnione jedynie w Wytycznych.

W opinii Komisji Europejskiej państwa członkowskie, które posiadają prawo offsetowe powinny zmienić je w takim zakresie, aby nie powodowało zakłóceń w funkcjonowaniu ww.

dyrektywy. Niniejszy projekt ustawy uwzględnia uwagi Komisji Europejskiej odnośnie do stosowania offsetu w świetle prawa i praktyki UE.

7. Podmioty, które wyraziły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa

Projekt ustawy z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337). Żaden podmiot nie wyraził zainteresowania pracami nad niniejszym projektem w trybie przepisów ww. ustawy.

8. Wstępna opinia zgodności aktu prawnego z prawem Unii Europejskiej

Minister Spraw Zagranicznych wydał w dniu 6 czerwca 2011 r. opinię o zgodności z prawem Unii Europejskiej przedmiotowego projektu ustawy – z zastrzeżeniem uwag, które zostały uwzględnione w projekcie. W dniu 6 lutego 2012 r. Minister Spraw Zagranicznych wydał kolejną opinię o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy. W dniu 29 sierpnia 2013 r. Minister Spraw Zagranicznych wydał kolejną opinię o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa wprowadza zmiany w zakresie organu właściwego w sprawach umów offsetowych. Decyzja w tym zakresie została podjęta w dniu 5 czerwca 2012 r. podczas rozpatrywania projektu ustawy przez Radę Ministrów, która zdecydowała o przeniesieniu spraw dotyczących umów offsetowych do właściwości Ministra Obrony Narodowej.

Projekt ustawy wyłącza możliwość udziału podmiotów, które realizowały zobowiązania offsetowe dotyczące offsetu pośredniego. Projektowana ustawa tworzy Komitet Offsetowy, jako organ opiniotawczo-doradczy działający przy Ministrze Obrony Narodowej – zmieniając przepisy ustawy offsetowej dotyczące Komitetu do Spraw Umów Offsetowych, działającego dotychczas przy ministrze właściwym do spraw gospodarki. Projektowana ustawa włącza w skład osobowy Komitetu Offsetowego przedstawiciela Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów prawa

Projekt ustawy został konsultowany z następującymi partnerami społecznymi:

- 1) Polską Izbą Producentów na Rzecz Obronności Kraju;
- 2) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 3) Związkiem Zawodowym Przemysłu Elektromaszynowego, Federacji Związków Zawodowych „Przemysł Specjalny”;
- 4) Sekcją Krajową Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”;
- 5) Związkiem Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego;
- 6) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych;
- 7) Forum Związków Zawodowych;
- 8) Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych – Lewiatan;
- 10) Związkiem Rzemiosła Polskiego;
- 11) Business Centre Club.

W trakcie konsultacji społecznych przedstawił stanowisko jedynie Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego, Federacji Związków Zawodowych „Przemysł Specjalny”. Propozycją strony społecznej jest, aby w ramach art. 6 ustawy offsetowej wartość umowy offsetowej wynosiła 75% umowy dostawy. W przypadku art. 17 ustawy offsetowej strona społeczna zaproponowała wprowadzenie w ustawie regulacji, iż zmiany zobowiązań offsetowych nie mogą być wyższe niż 30% ogólnej wartości umowy offsetowej.

Propozycje strony społecznej zostały uwzględnione w projekcie ustawy w zakresie brzmienia art. 6 ust. 1 oraz w art. 17 ustawy offsetowej. Uwagi strony społecznej zostały uwzględnione w świetle uwag Komisji Europejskiej. Informację o barku uwag do projektu przesłało Porozumienie Zielonogórskie. Pozostałe podmioty nie wyraziły opinii.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Działania podejmowane w trybie jej przepisów nie generują kosztów. Offset jest jednym ze środków pozwalających na podnoszenie zdolności obronnych w zakresie koniecznym do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa. Oszczędności związane z wejściem w życie projektowanych przepisów są trudne do oszacowania, albowiem zależą będą zarówno od wielkości zamówień, jak i zdefiniowania przedmiotów zobowiązań offsetowych.

b) rynek pracy

Nowelizacja będzie miała wpływ na podniesienie kwalifikacji przez pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach biorących udział w realizacji zobowiązań offsetowych, a przez to podniesienie konkurencyjności rynku pracy. Przyczyni się też do rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw działających w obszarze europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego w zakresie EDTiB. Może też wspierać swobodny przepływ osób, towarów, usług i kapitału.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Celem nowelizacji jest efektywne wykorzystanie offsetu dla rozwoju potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej. Offset ma wpływać na zapewnienie podstawowych interesów

bezpieczeństwa państwa, uczestnictwo przedsiębiorstw w rozwoju potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej, zdolności obronnych Sił Zbrojnych. Nowelizacja wpłynie na przedsiębiorstwa przemysłu obronnego, przedsiębiorstwa związane z przemysłem zbrojeniowym oraz przedsiębiorstwa z nimi współpracujące.

d) sytuację i rozwój regionalny

Nowelizacja ustawy offsetowej wpłynie pozytywnie na rozwój regionów w aspektach związanych z bezpieczeństwem. Jest to zgodne z art. 174 TFUE, w którym jest mowa o wspieraniu harmonijnego rozwoju całej Unii Europejskiej oraz wzmocnieniu jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Należy podkreślić, iż w tych regionach, w których przedsiębiorstwa przemysłu obronnego mają swoją siedzibę, lub z którymi są związane, rozwój ww. przedsiębiorstw może się przyczynić do rozwoju danego regionu.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie ustawy nie powoduje konieczności wydatkowania środków finansowych z budżetu państwa lub z budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Tylko w przypadku potrzeby stworzenia dodatkowych struktur organizacyjnych w Ministerstwie Obrony Narodowej może to pociągać za sobą wydatkowanie środków finansowych z budżetu państwa, które będą przeznaczone na pensje dla dodatkowych pracowników, doradztwo prawne w zakresie prawa offsetowego oraz obsługę organizacyjną procesu zawierania, monitorowania i kontroli realizacji umów offsetowych.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Ustawa o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz niektórych innych ustaw.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:	Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej – tylko w zakresie art. 346 ust. 1 lit. b). Uwaga: Art. 346 ust. 1 lit. b) TFUE nie wymaga bezpośrednio implementacji. Ustawa jest niezbędna w celu zapewnienia prawidłowego stosowania tego przepisu.

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾

Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 346 ust. 1 lit. b) TFUE	Artykuł 346 ust. 1 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej „każde Państwo Członkowskie może podejmować środki, jakie uważa za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów jego bezpieczeństwa, a które odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi; środki takie nie mogą negatywnie wpływać na warunki konkurencji na rynku wewnętrznym w odniesieniu do produktów, które nie są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych.”	T	Art. 1-5	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „ustawa o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa”;</p> <p>2) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 1. Ustawa określa prawa i obowiązki stron oraz zasady zawierania umów w związku z realizacją zamówień dotyczących produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, stanowiących środki, o których mowa w art. 346 ust. 1 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej „TFUE”, konieczne do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, których wykonanie wymaga offsetu.”;</p> <p>3) uchyla się art. 2;</p> <p>4) art. 3 otrzymuje brzmienie: „Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) umowa offsetowa – umowę zawartą między Skarbem Państwa a zagranicznym dostawcą, określającą w szczególności wartość, przedmiot i harmonogram wykonania zobowiązań offsetowych oraz warunki, na jakich te zobowiązania mają być wykonane;</p> <p>2) zobowiązanie offsetowe – zobowiązanie zagranicznego dostawcy wobec Skarbu Państwa i</p>	

			<p>offsetobiorcy, polegające w szczególności na przekazaniu technologii lub know-how, wraz z przeniesieniem autorskich praw majątkowych lub praw do korzystania z utworu na podstawie udzielonej licencji, zapewniające wymaganą przez Skarb Państwa niezależność od zagranicznego dostawcy w celu utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie przeniesienia zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa;</p> <p>3) zagraniczny dostawca – stroną umowy dostawy lub inny podmiot, który wykonuje umowę offsetową za stroną umowy dostawy, w tym: konsorcjum, rząd innego państwa lub agendę rządową, które ubiegają się o udzielenie zamówienia mającego na celu ochronę podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, i złożyła ofertę offsetową;</p> <p>4) offsetobiorca – podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017 oraz z 2013) z miejscem zamieszkania albo siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także jednostkę sektora finansów publicznych oraz jednostkę naukową;</p> <p>5) umowa dostawy – umowę między zamawiającym a wykonawcą, mającą na celu realizację zamówienia dotyczącego produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, stanowiącego środek, o którym mowa w art. 346 ust. 1 lit. b TFUE, którego wykonanie wymaga offsetu;</p> <p>6) dostawa – realizację umowy dostawy, o której mowa w pkt 5;</p> <p>7) wartość umowy offsetowej – łączną wartość zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy określoną w umowie offsetowej;</p> <p>8) wartość zobowiązania offsetowego – wartość nominalną zobowiązania offsetowego;</p> <p>9) zamawiający – podmiot uprawniony do prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia mającego na celu ochronę podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa;</p>	
--	--	--	---	--

			<p>10) offsetodawca – zagranicznego dostawcę lub podmioty przez niego wskazane do realizacji zobowiązań offsetowych, za które zagraniczny dostawca ponosi odpowiedzialność w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania offsetowego, niezależnie od winy;</p> <p>11) podmiot dominujący – podmiot w przypadku, gdy:</p> <p>a) posiada bezpośrednio lub pośrednio przez inne podmioty większość głosów w organach innego podmiotu, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub</p> <p>b) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających innego podmiotu, lub</p> <p>c) więcej niż połowa członków zarządu drugiego podmiotu jest jednocześnie członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi funkcje kierownicze pierwszego podmiotu bądź innego podmiotu pozostającego z tym pierwszym w stosunku zależności;</p> <p>12) podmiot zależny – podmiot, w stosunku do którego inny podmiot jest podmiotem dominującym, przy czym podmioty zależne od tego podmiotu zależnego uważa się również za podmioty zależne od tego podmiotu dominującego;</p> <p>13) przekazanie technologii – przekazanie, w szczególności dokumentacji zakupowej i listy dostawców, specjalistycznych narzędzi i urządzeń, oprogramowania, dokumentacji technicznej (produkcyjnej, obsługowej, remontowej i serwisowej), zapewnienie szkoleń, asysty technicznej, organizacji produkcji i kooperacji, udzielenie licencji do produkcji, sprzedaży, serwisu, remontów i obsługi;</p> <p>14) offset – kooperację między Skarbem Państwa i offsetobiorcą a zagranicznym dostawcą konieczną do utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, polegającą w szczególności na przekazaniu technologii, umowy know-how wraz z przeniesieniem autorskich praw majątkowych lub korzystania z utworu na podstawie udzielonej licencji w celu zapewnienia wymaganej przez Skarb Państwa niezależności od zagranicznego dostawcy.”;</p>	
--	--	--	--	--

				<p>5) w art. 4:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany zakresu umowy dostawy.”;</p> <p>b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Umowy dostawy zawierane przez podmioty dominujące lub zależne w stosunku do zagranicznego dostawcy uważa się za zawierane przez tego dostawcę.”;</p> <p>6) art. 4a otrzymuje brzmienie: „Art. 4a. Umowa offsetowa jest jawna w zakresie oznaczenia offsetobiorcy i offsetodawcy, wartości umowy offsetowej, terminu realizacji umowy offsetowej oraz informacji dotyczącej przedmiotu dostawy, z zastrzeżeniem informacji, których ujawnienie będzie sprzeczne z podstawowymi interesami bezpieczeństwa państwa.”;</p> <p>7) uchyla się art. 4b;</p> <p>8) art. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „Art. 5. Umowa offsetowa ma na celu ochronę podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa zgodnie z art. 346 ust. 1 lit. b TFUE.</p> <p>Art. 6. 1. Wartość umowy offsetowej jest ustalana indywidualnie dla każdej umowy offsetowej.</p> <p>2. W przypadku gdy wartość umowy dostawy jest wyrażona w innej walucie niż złoty polski, jej równowartość w złotych polskich ustala się przy zastosowaniu kursu tej waluty w stosunku do złotego polskiego, ustalonego przez Narodowy Bank Polski jako średni kurs z kwartału poprzedzającego dzień wyboru oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia na dostawę.”;</p> <p>9) uchyla się art. 6a;</p> <p>10) po art. 6a dodaje się art. 6b w brzmieniu: „Art. 6b. 1. Osoby wykonujące po stronie Skarbu Państwa czynności związane z przygotowaniem, zawieraniem lub realizacją umowy offsetowej oraz eksperci powołani przez Ministra Obrony Narodowej do wydania opinii podlegają wyłączeniu, jeżeli:</p> <p>1) ubiegają się lub ubiegały o jej zawarcie po stronie zagranicznego dostawcy, offsetodawcy, offsetobiorcy lub jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;</p> <p>2) pozostają w związku małżeńskim, w stosunku</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub są związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z członkami organów zarządzających lub nadzorczych zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, offsetodawcy, jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub ich zastępcą prawnym;</p> <p>3) przed upływem 3 lat od dnia złożenia oferty offsetowej pozostawały z offsetodawcą lub offsetobiorcą w stosunku pracy lub wykonywały w ich imieniu lub na ich rzecz umowy odpłatne lub inne zajęcia zarobkowe, w tym w formie działalności gospodarczej, lub były członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, offsetodawcy, jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub ich zastępcą prawnym;</p> <p>4) przed upływem 3 lat od dnia złożenia oferty offsetowej osoby pozostające z nimi w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związane z nimi z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli pozostawały z offsetodawcą lub offsetobiorcą lub ich zastępcą prawnym w stosunku pracy lub wykonywały w ich imieniu lub na ich rzecz umowy odpłatne lub inne zajęcia zarobkowe, w tym w formie działalności gospodarczej lub były członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, offsetodawcy lub jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub ich zastępcą prawnym;</p> <p>5) posiadają udziały, akcje lub inne papiery wartościowe emitowane przez zagranicznego dostawcę, offsetobiorcę lub offsetodawcę albo jednostki powiązane z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub pozostają w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub są związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z osobami</p>	
--	--	--	--	--

			<p>posiadającymi takie udziały, akcje lub inne papiery wartościowe;</p> <p>6) osoby te lub osoby pozostające z nimi w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związane z nimi z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli pozostają z offsetodawcą lub offsetobiorcą w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tych osób;</p> <p>7) zostały prawomocnie skazane za przestępstwo z art. 228 lub 229 Kodeksu karnego, przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, o których mowa w Rozdziale XXXVI Kodeksu karnego lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;</p> <p>8) osoby te lub osoby pozostające z nimi w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związane z nimi z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli są członkami organów spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeń, które w ciągu ostatnich 3 lat uzyskały wsparcie finansowe ze strony zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy lub offsetodawcy, albo jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;</p> <p>9) nie złożyły oświadczenia, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>2. Osoby wykonujące po stronie Skarbu Państwa czynności związane z przygotowaniem, zawieraniem lub realizacją umowy offsetowej oraz eksperci powołani przez Ministra Obrony Narodowej do wydania opinii, składają Ministrowi Obrony Narodowej, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o której mowa w art. 233 §1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przed podjęciem czynności, oświadczenie o braku okoliczności wymienionych w ust. 1 pkt 1-8.”</p> <p>3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:</p> <p>1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby składającej oświadczenie;</p> <p>2) imię i nazwisko: małżonka, osób pozostających z nim oraz osobą składającą oświadczenie w stosunku</p>	
--	--	--	--	--

			<p>pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związanych z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;</p> <p>3) oświadczenie o braku okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1–7.</p> <p>4. Czynności w postępowaniu o zawarcie umowy offsetowej podjęte przez osobę podlegającą wyłączeniu po powzięciu wiadomości o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–7, powtarza się, z wyjątkiem czynności faktycznych niewpływających na zawarcie umowy.</p> <p>5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, weryfikuje Centralne Biuro Antykorupcyjne.</p> <p>6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia o braku okoliczności wymienionych w ust. 1 pkt 1–7, mając na uwadze wymagania, o których mowa w ust. 3.”;</p> <p>11) art. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 7. 1. Umowę offsetową zawiera się po przeprowadzeniu negocjacji na podstawie oferty offsetowej zagranicznego dostawcy, która jest zgodna z wymaganiami określonymi przez Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>2. Negocjacje prowadzi Minister Obrony Narodowej. W negocjacjach uczestniczy zamawiający.</p> <p>3. Umowę offsetową zawiera Skarb Państwa, reprezentowany przez Ministra Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Komitetu Offsetowego, zwanego dalej „Komitetem”. Zawarcie umowy nie może nastąpić na warunkach mniej korzystnych niż określone w ofercie offsetowej.</p> <p>4. Zastosowanie offsetu wymaga uzasadnienia stosownie do art. 346 ust. 1 lit. b TFUE.</p> <p>5. Przed zawarciem umowy offsetowej, organ dokonujący oceny konieczności zastosowania offsetu w celu ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, przedkłada Radzie Ministrów uzasadnienie jej zawarcia.</p> <p>6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, na wniosek Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz z ministrem właściwym do spraw gospodarki, tryb i zasady postępowania w zakresie sporządzenia uzasadnienia i</p>	
--	--	--	---	--

			<p>oceny konieczności zastosowania offsetu w celu ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, mając na uwadze obowiązek zapewnienia prawidłowego stosowania art. 346 ust. 1 lit. b TFUE.”;</p> <p>12) w art. 8:</p> <p>a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Zamawiający niezwłocznie informuje Ministra Obrony Narodowej o zamiarze wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia dotyczącego produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, o których mowa w art. 346 ust. 1 lit. b TFUE. Informacja obejmuje co najmniej przedmiot postępowania o udzielenie zamówienia oraz dokument zawierający ocenę występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, wykonaną na podstawie art. 4c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.).</p> <p>2. Minister Obrony Narodowej, na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, oraz oceny i uzasadnienia, o których mowa w art. 7 ust. 5, po uzyskaniu opinii Komitetu, niezwłocznie przekazuje zamawiającemu założenia do oferty offsetowej wraz z projektem umowy offsetowej.</p> <p>3. Założenia do oferty offsetowej określają w szczególności:</p> <p>1) wymagania dla utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa;</p> <p>2) sposób i kryteria dokonywania oceny oferty offsetowej;</p> <p>3) przewidywany okres dokonania oceny ofert offsetowych i przeprowadzenia negocjacji umowy offsetowej.”</p> <p>b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Założenia do oferty offsetowej i projekt umowy offsetowej stanowią element warunków postępowania o udzielenie zamówienia o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa.”</p> <p>c) uchyla się ust. 4,</p> <p>d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Zagraniczny dostawca składa ofertę offsetową Ministrowi Obrony Narodowej nie później niż w terminie złożenia zamawiającemu oferty na dostawę.”</p>	
--	--	--	---	--

				<p>e) uchyla się ust. 6,</p> <p>f) ust. 7–9 otrzymują brzmienie:</p> <p>„7. Minister Obrony Narodowej dokonuje oceny ofert offsetowych, a jej wyniki niezwłocznie przekazuje zamawiającemu.</p> <p>8. Zamawiający dokonuje wyboru oferty na dostawę, uwzględniając ocenę oferty offsetowej. O wyborze oferty na dostawę zamawiający niezwłocznie informuje Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>9. Minister Obrony Narodowej prowadzi negocjacje umowy offsetowej z oferentem wybranym przez zamawiającego.”,</p> <p>g) w ust. 10:</p> <ul style="list-style-type: none">– uchyla się pkt 1,– pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przedmiot zobowiązań offsetowych;”,– uchyla się pkt 3, <p>h) ust. 11–14 otrzymują brzmienie:</p> <p>„11. Minister Obrony Narodowej niezwłocznie przekazuje zamawiającemu informację o zakończeniu negocjacji i zawarciu umowy offsetowej.</p> <p>12. Umowa dostawy nie może być zawarta przed datą wejścia w życie umowy offsetowej.</p> <p>13. W przypadku braku porozumienia co do postanowień umowy offsetowej w terminie określonym przez zamawiającego w warunkach postępowania, z przyczyn leżących po stronie zagranicznego dostawcy, Minister Obrony Narodowej informuje zagranicznego dostawcę o wykluczeniu go z postępowania.</p> <p>14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, dalsze postępowanie prowadzi się z zastosowaniem procedury, o której mowa w ust. 9–13, z udziałem zagranicznego dostawcy, który przedstawił kolejną najkorzystniejszą ofertę zgodnie z oceną zamawiającego.”;</p> <p>13) art. 8a i 8b otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 8a. W przypadku gdy postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawę jest prowadzone w trybie negocjacji z jednym zagranicznym dostawcą, procedurę zawarcia umowy offsetowej określa Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Komitetu.</p> <p>Art. 8b. 1. Zamawiający zawiadamia Ministra Obrony Narodowej o każdej istotnej zmianie umowy dostawy. Przepis art. 8 ust. 1 i 12 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. W przypadku zmiany, o której mowa w ust. 1, Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>Komitetu, podejmuje decyzję w sprawie zmiany umowy offsetowej.”;</p> <p>14) w art. 8c ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku gdy najkorzystniejsza oferta na dostawę nie podlega obowiązkowi zawarcia umowy offsetowej, Minister Obrony Narodowej wstrzymuje procedurę oceny ofert offsetowych. Procedura oceny ofert offsetowych zostaje wznowiona w przypadku, o którym mowa w ust. 2.”;</p> <p>15) w art. 9a: a) w ust. 2: – uchyla się pkt 4, – pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) określenie przedmiotu zobowiązań offsetowych;”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli oferta offsetowa nie spełnia wymagań określonych w założeniach, Minister Obrony Narodowej wzywa do jej uzupełnienia, określając termin i zakres tego uzupełnienia. Ofertę nieuzupełnioną w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.”;</p> <p>16) w art. 10: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zaliczanie zobowiązania offsetowego na poczet umowy offsetowej następuje na wniosek zagranicznego dostawcy złożony Ministrowi Obrony Narodowej w terminie 90 dni od daty końcowego terminu realizacji zobowiązania offsetowego.”, b) uchyla się ust. 2, c) dodaje się ust. 3–7 w brzmieniu: „3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) oznaczenie zobowiązania offsetowego; 2) przedmiot zobowiązania offsetowego; 3) terminy wykonywania zobowiązania offsetowego; 4) zakres zobowiązania offsetowego; 5) zakres wykonanego zobowiązania offsetowego; 6) oświadczenie offsetodawcy o wykonaniu zobowiązania offsetowego zgodnie z umową offsetową. 4. Zagraniczny dostawca dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1, oświadczenie offsetobiorcy o wykonaniu zobowiązania offsetowego oraz o zakresie wykonanego zobowiązania offsetowego. 5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w ust. 3 i 4,</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>Minister Obrony Narodowej, w terminie 14 dni od daty wpłynięcia wniosku, wzywa zagranicznego dostawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie dłuższym niż 30 dni.</p> <p>6. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none">1) został złożony po terminie, o którym mowa w ust. 1,2) nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie <p>– Minister Obrony Narodowej pozostawia wniosek bez rozpoznania.</p> <p>7. Minister Obrony Narodowej dokonując oceny wniosku, o którym mowa w ust. 1, może:</p> <ol style="list-style-type: none">1) żądać przedstawienia przez zagranicznego dostawcę dodatkowych dokumentów oraz informacji niezbędnych do dokonania oceny zasadności wniosku;2) zasięgać opinii biegłego rewidenta lub eksperta w sprawie wykonania zobowiązania offsetowego.”; <p>17) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Minister Obrony Narodowej określa okres realizacji umowy offsetowej; okres ten nie może przekraczać dziesięciu lat.”;</p> <p>18) w art. 14:</p> <ol style="list-style-type: none">a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. Zagraniczny dostawca, który zawarł umowę offsetową, przekazuje Ministrowi Obrony Narodowej sprawozdanie z wykonania zobowiązań offsetowych za rok poprzedni w terminie do dnia 31 marca danego roku. <p>2. Minister Obrony Narodowej ma prawo żądać w każdym czasie od zagranicznego dostawcy, o którym mowa w ust. 1, informacji o stopniu wykonania zobowiązań offsetowych.</p> <p>3. Offsetobiorca udziela Ministrowi Obrony Narodowej, na jego żądanie, informacji o wykonaniu zobowiązań offsetowych.”;</p> <ol style="list-style-type: none">b) uchyla się ust. 4; <p>19) po art. 14 dodaje się art. 14a i 14b w brzmieniu: „Art. 14a. 1. Minister Obrony Narodowej przeprowadza u offsetobiorcy kontrolę w zakresie prawidłowości realizacji zobowiązań offsetowych.<p>2. Czynności kontrolne wykonuje zespół kontrolny po doręczeniu offsetobiorcy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.</p><p>3. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 2,</p></p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>mogą wejść eksperci niebędący pracownikami urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie organu kontrolującego; 2) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia; 3) imiona i nazwiska osób wchodzących w skład zespołu kontrolnego; 4) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli; 5) oznaczenie firmy offsetobiorcy; 6) określenie zakresu kontroli; 7) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli; 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji; 9) pouczenie o prawach i obowiązkach offsetobiorcy. <p>5. Zespół kontrolny w trakcie wykonywania czynności kontrolnych ma prawo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wglądu w dokumentację związaną z przedmiotem zobowiązania offsetowego; 2) wstępu do obiektów i pomieszczeń offsetobiorcy związanych z wykonywaniem zobowiązania offsetowego; 3) żądania od offsetobiorcy ustnych lub pisemnych wyjaśnień dotyczących zobowiązania offsetowego; 4) sporządzania niezbędnych odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień i obliczeń. <p>6. Offsetobiorca zapewnia zespołowi kontrolnemu warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udostępnia na czas trwania kontroli oddzielne pomieszczenie z odpowiednim wyposażeniem; 2) niezwłocznie przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz udziela wyjaśnień; 3) umożliwia dostęp do danych zapisywanych na elektronicznych nośnikach z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej. <p>Art. 14b. 1. Z przeprowadzonej kontroli zespół kontrolny sporządza protokół.</p> <p>2. Protokół zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pieczęć urzędową; 2) numer protokołu; 	
--	--	--	--	--

				<p>3)oznaczenie firmy offsetobiorcy;</p> <p>4)przedmiot kontroli;</p> <p>5)termin rozpoczęcia i zakończenia kontroli;</p> <p>6)wskazanie okresu objętego kontrolą;</p> <p>7)imiona i nazwiska osób wchodzących w skład zespołu kontrolnego;</p> <p>8)opis sposobu przeprowadzenia kontroli;</p> <p>9)imiona i nazwiska osób, które w trakcie kontroli udzielały informacji lub wyjaśnień w zakresie dotyczącym przedmiotu kontroli;</p> <p>10) wykaz aktów prawnych i dokumentów dotyczących przedmiotu kontroli;</p> <p>11) wykaz dokumentów udostępnionych lub przekazanych w trakcie kontroli przez offsetobiorcę;</p> <p>12) ustalenia kontroli;</p> <p>13) pouczenie o sposobie zgłoszenia zastrzeżeń do treści protokołu;</p> <p>14) podpisy osób wchodzących w skład zespołu kontrolnego.</p> <p>3. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje offsetobiorca, a drugi egzemplarz zespół kontrolny przekazuje Ministrowi Obrony Narodowej i następnie dołącza do akt sprawy.</p> <p>4. Offsetobiorca może zgłosić Ministrowi Obrony Narodowej zastrzeżenia do protokołu wraz z ich uzasadnieniem w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu.</p> <p>5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń Minister Obrony Narodowej może ponownie przeprowadzić kontrolę albo zmienić lub uzupełnić protokół.”;</p> <p>20) art. 15–17 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 15. 1. Minister Obrony Narodowej po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 14a, oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii Komitetu zalicza wykonanie przez zagranicznego dostawcę zobowiązania offsetowego na poczet wartości umowy offsetowej. W przypadku negatywnych wyników kontroli lub negatywnej opinii Komitetu zobowiązania offsetowego nie zalicza się.</p> <p>2. Stwierdzenie wykonania zobowiązania offsetowego następuje w formie protokołu podpisanego przez Ministra Obrony Narodowej oraz zagranicznego dostawcę.</p> <p>Art. 16. 1. Minister Obrony Narodowej nie później niż w dniu zawarcia umowy offsetowej wzywa, w imieniu Skarbu Państwa, zagranicznego dostawcę do</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>przedstawienia zabezpieczenia należytego wykonania umowy offsetowej.</p> <p>2. Zabezpieczeniem należytego wykonania umowy offsetowej może być w szczególności:</p> <p>1) akt notarialny zawierający oświadczenie o poddaniu się egzekucji, o którym mowa w art. 777 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101);</p> <p>2) gwarancja bankowa;</p> <p>3) złożenie przez zagranicznego dostawcę weksla in blanco wraz z deklaracją wekslową.</p> <p>3. Koszty związane z przedstawieniem zabezpieczenia należytego wykonania umowy offsetowej ponosi zagraniczny dostawca.</p> <p>4. Kwota zabezpieczenia należytego wykonania umowy offsetowej nie może być niższa niż wartość umowy offsetowej.</p> <p>Art. 17. W przypadku istotnej zmiany okoliczności w czasie wykonywania umowy offsetowej (zobowiązań offsetowych) może nastąpić zmiana offsetobiorcy, offsetodawcy, przedmiotu, wartości oraz terminu wykonania poszczególnych zobowiązań offsetowych lub może nastąpić zastąpienie danego zobowiązania offsetowego nowym zobowiązaniem offsetowym lub nowymi zobowiązaniami offsetowymi. Przepisy art. 4 ust. 2, art. 6, art. 7–8c, art. 10 i art. 12 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>21) w art. 19:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Umowa offsetowa wygasa, z zastrzeżeniem art. 23, z dniem stwierdzenia przez Ministra Obrony Narodowej wykonania zobowiązań offsetowych przez zagranicznego dostawcę albo w dniu zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kary umownej lub odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań offsetowych.”;</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku niewykonania zobowiązania offsetowego wysokość kary umownej stanowi równowartość niewykonanego zobowiązania offsetowego.”;</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku nienależytego wykonania zobowiązania offsetowego wysokość kary umownej stanowi równowartość nienależycie wykonanej części zobowiązania offsetowego.</p> <p>2b. Zapłata kary, o której mowa w ust. 1a i 2a,</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>nie wyłącza odpowiedzialności odszkodowawczej zagranicznego dostawcy w zakresie przewyższającym wysokość tej kary.”;</p> <p>22) uchyla się art. 19a;</p> <p>23) w art. 20:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Tworzy się Komitet, który działa przy Ministrze Obrony Narodowej jako organ opiniodawczo-doradczy.</p> <p>2. W skład Komitetu wchodzi przedstawiciel:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej; 2) Prezesa Rady Ministrów; 3) Ministra Obrony Narodowej; 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych; 5) ministra właściwego do spraw gospodarki; 6) ministra właściwego do spraw nauki; 7) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa; 8) ministra właściwego do spraw wewnętrznych; 9) ministra właściwego do spraw zagranicznych; 10) Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych; 11) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 12) Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego; 13) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego.”; <p>b) uchyla się ust. 3,</p> <p>c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„4. Przewodniczący Komitetu może zapraszać do udziału w pracach Komitetu bez prawa głosu inne osoby niż wymienione w ust. 2, w szczególności przedstawicieli innych ministrów, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz ekspertów.</p> <p>5. Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel Ministra Obrony Narodowej. Zastępcę Przewodniczącego Komitetu wybiera ze swego grona Komitet.”;</p> <p>24) w art. 21 w ust. 1:</p> <p>a) pkt 1–3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) określanie priorytetów w zakresie potrzeb offsetowych i przedkładanie ich Ministrowi Obrony Narodowej;</p> <p>2) analizowanie potrzeb w zakresie podstawowych interesów bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, mogących być przedmiotem zobowiązań offsetowych;</p> <p>3) przedkładanie Ministrowi Obrony Narodowej wniosków z przeprowadzonej analizy, o której mowa w</p>	
--	--	--	--	--

				<p>pkt 2;”,</p> <p>b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) opiniowanie ofert offsetowych pod względem zapewnienia największych korzyści dla bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przedkładanie Ministrowi Obrony Narodowej tych opinii;”,</p> <p>c) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:</p> <p>„7) przedkładanie Ministrowi Obrony Narodowej opinii, o których mowa w art. 7 ust. 3, w art. 8a, w art. 8b ust. 2 oraz w art. 15 ust. 1;</p> <p>8) przedkładanie Ministrowi Obrony Narodowej, w miarę potrzeb, innych opinii w zakresie problematyki offsetowej.”;</p> <p>25) art. 22 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 22. Nadzór nad wykonywaniem umów offsetowych sprawuje Minister Obrony Narodowej.”;</p> <p>26) art. 24 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 24. Minister Obrony Narodowej przedkłada Radzie Ministrów roczne sprawozdanie z wykonania zobowiązań offsetowych przez zagranicznych dostawców, które w szczególności prezentuje ocenę efektywności realizacji zobowiązań związanych z przekazaniem technologii o charakterze innowacyjnym i know-how, w terminie do końca drugiego kwartału po zakończeniu roku sprawozdawczego.”.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 189 i 852) w art. 2 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:</p> <p>„22a) zawieranie i obsługa umów offsetowych, do których stosuje się ustawę z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716 i ...);”.</p> <p>Art. 3. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743 i 984) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Dział gospodarka obejmuje sprawy gospodarki, w tym konkurencyjności gospodarki, współpracy gospodarczej z zagranicą, energetyki, oceny zgodności, miar i probiernictwa, własności przemysłowej, innowacyjności, działalności gospodarczej, promocji gospodarki polskiej w kraju i za granicą, oraz współpracy z organizacjami samorządu gospodarczego.”;</p> <p>2) w art. 19 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się przecinek</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>oraz pkt 3 w brzmieniu: „3) umów offsetowych”.</p> <p>Art. 4. 1. Do umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w zakresie umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostaje ministrem właściwym w rozumieniu art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>3. Komitet do Spraw Umów Offsetowych, o którym mowa w art. 20 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do czasu stwierdzenia wykonania umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, działa w składzie, na zasadach oraz w trybie określonych w przepisach dotychczasowych.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie do końca drugiego kwartału po zakończeniu roku sprawozdawczego, przedkłada Radzie Ministrów roczne sprawozdanie z wykonania przez zagranicznych dostawców zobowiązań offsetowych, wynikających z umów, do których jest właściwy na podstawie ust. 2.</p> <p>Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>	
--	--	--	--	---	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy



Warszawa, dnia 16 grudnia 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.808.2013 / 13/msz

dot.: RM-10-41-12 z 4.12.2013 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Artur Nowak-Far

Do wiadomości:

Pan Janusz Piechociński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie określenia wzoru formularza oświadczenia o braku okoliczności do
wyłączenia z postępowania w związku z przygotowaniem, zawieraniem oraz realizacją
umowy offsetowej**

Na podstawie art. 6b ust. 6 ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716 oraz z 2014 r. poz. ...), zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór oświadczenia o braku okoliczności, o których mowa w art. 6b ust. 1 pkt 1–8 ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

PREZES RADY MINISTRÓW

.....
(nr postępowania)

.....r.
(miejsowość, data)

OŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisany (a)
(imiona i nazwisko składającego oświadczenie, w przypadku kobiet podać nazwisko panieńskie)

zatrudniony w
(miejsce zatrudnienia, stanowisko, funkcja)

identyfikujący się numerem PESEL

pozostający (a) w związku małżeńskim¹⁾ z
(imiona i nazwisko małżonka – w przypadku kobiet podać nazwisko panieńskie)

lub we wspólnym pożyciu²⁾ z
(imiona i nazwisko osoby, z którą składający oświadczenie pozostaje we wspólnym pożyciu)

które to osoby znajdują się w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, w linii bocznej do drugiego stopnia lub są związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z:

.....
.....
.....

.....
(imiona i nazwiska osób związanych z małżonkiem/osobą pozostającą we wspólnym pożyciu w ww. stosunkach)

pozostający (a) w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, w linii bocznej do drugiego stopnia lub związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z:

.....
.....
.....

.....
(imiona i nazwiska osób związanych ze składającym oświadczenie)

oświadczam, że wykonując czynności³⁾ związane z:

- przygotowaniem umowy offsetowej
- zawieraniem umowy offsetowej
- realizacją umowy offsetowej
- wydawaniem opinii jako ekspert w zakresie umowy offsetowej

¹⁾ W przypadku niepozostawania w stosunku małżeństwa wpisać – „nie dotyczy”.

²⁾ W przypadku niepozostawania we wspólnym pożyciu wpisać – „nie dotyczy”.

³⁾ Należy wskazać zakres czynności wpisując symbol: „X” w odpowiednie kratki.

jednocześnie⁴⁾:

- 1) nie ubiegam się ani nie ubiegałem się o jej zawarcie po stronie zagranicznego dostawcy, offsetodawcy, offsetobiorcy lub jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, 613);
- 2) nie pozostaję w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu ani nie jestem związany z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z członkami organów zarządzających lub nadzorczych zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, offsetodawcy, jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub ich zastępcą prawnym;
- 3) przed upływem 3 lat od dnia złożenia oferty offsetowej nie pozostawałem z offsetodawcą lub offsetobiorcą w stosunku pracy lub nie wykonywałem w ich imieniu lub na ich rzecz umowy odpłatnej lub innego zajęcia zarobkowego, w tym w formie działalności gospodarczej, ani nie byłem członkiem organów zarządzających lub organów nadzorczych zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, offsetodawcy, jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub ich zastępcą prawnym;
- 4) przed upływem 3 lat od dnia złożenia oferty offsetowej osoby pozostające ze mną w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związane ze mną z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli nie pozostawały z offsetodawcą lub offsetobiorcą lub ich zastępcą prawnym w stosunku pracy lub nie wykonywały w ich imieniu lub na ich rzecz umów odpłatnych lub innych zajęć zarobkowych, w tym w formie działalności gospodarczej ani nie były członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy, offsetodawcy lub jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub ich zastępcą prawnym;
- 5) nie posiadam udziałów, akcji lub innych papierów wartościowych emitowanych przez zagranicznego dostawcę, offsetobiorcę lub offsetodawcę albo jednostki powiązanej z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości ani nie pozostaje w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu, ani nie jestem związany z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z osobami posiadającymi takie udziały, akcje lub inne papiery wartościowe;
- 6) ani ja, ani osoby pozostające z mną w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związane ze mną z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli nie pozostają z offsetodawcą lub offsetobiorcą w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności;
- 7) nie zostałem prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 228 lub 229 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, o których mowa w Rozdziale XXXVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;
- 8) ani ja, ani osoby pozostające ze mną w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, we wspólnym pożyciu lub związane ze mną z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli nie są członkami organów spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeń, które w ciągu ostatnich 3 lat uzyskały wsparcie finansowe ze strony zagranicznego dostawcy, offsetobiorcy lub offsetodawcy, albo jednostek powiązanych z nimi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,

.....

⁴⁾ W przypadku występowania choćby jednej z przesłanek, o których mowa w pkt. 1–8, mogącej skutkować wyłączeniem – należy wskazać tę okoliczność wpisując symbol: „x” w odpowiedniej kratce oraz opisać tę okoliczność w rubryce poniżej.

.....
.....
.....
(opis okoliczności mogącej skutkować wyłączeniem)⁵⁾

Zgodność informacji zawartych w oświadczeniu ze stanem faktycznym potwierdzam pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o której mowa w art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny

.....
(data złożenia oświadczenia
i podpis osoby składającej oświadczenie)

⁵⁾ Wypełnić tylko w przypadku istnienia okoliczności mogących skutkować wyłączeniem.

UZASADNIENIE

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika ze zmiany ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716, z późn. zm.), której nowelizacja dodaje nowy art. 6b.

Rozporządzenie określa wzór oświadczenia o braku okoliczności, o których mowa w art. 6b ust. 1 pkt 1–8 ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej i Rządowego Centrum Legislacji.

Przedmiot projektowanego rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana regulacja dotyczy osób wykonujących po stronie Skarbu Państwa czynności związane z przygotowaniem, zawieraniem lub realizacją umowy offsetowej oraz ekspertów powołanych przez Ministra Obrony Narodowej do wydania opinii w zakresie problematyki offsetowej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności, jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów prawa

Ze względu na zakres projektowanej regulacji projekt nie będzie podlegał konsultacjom.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

przyjęte rozwiązania nie będą miały wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa, ponieważ nie wprowadzają zmian w tej kwestii do obowiązującego stanu prawnego,

b) rynek pracy

przedstawiona regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

przedstawiony projekt nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość,

d) sytuację i rozwój regionalny

przedstawiony projekt nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje konieczności wydatkowania środków finansowych z budżetu państwa lub z budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie trybu i zasad postępowania w zakresie sporządzania uzasadnienia i oceny
konieczności zastosowania offsetu w celu ochrony podstawowego interesu
bezpieczeństwa państwa**

Na podstawie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716 oraz z 2014 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb i zasady postępowania w zakresie sporządzenia uzasadnienia i oceny konieczności zastosowania offsetu w celu ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, zwanych dalej odpowiednio: „uzasadnieniem” i „oceną”.

§ 2. 1. Podmiotem właściwym do sporządzenia uzasadnienia i dokonania oceny jest minister kierujący działem administracji rządowej, któremu jednostka organizacyjna będąca zamawiającym podlega lub jest przez niego nadzorowana, zwany dalej „właściwym ministrem”, z zastrzeżeniem § 3.

2. Właściwy minister sporządza uzasadnienie i dokonuje oceny na wniosek dyrektora komórki organizacyjnej ministerstwa właściwej do przygotowania materiałów niezbędnych do dokonywania tych czynności.

§ 3. 1. Jeżeli kierownikiem zamawiającego jest centralny organ administracji rządowej, który nie podlega ministrowi kierującemu działem administracji rządowej ani nie jest przez tego ministra nadzorowany, podmiotem właściwym do sporządzenia uzasadnienia i dokonania oceny jest ten organ.

2. Centralny organ administracji rządowej sporządza uzasadnienie i dokonuje oceny na wniosek kierownika komórki lub jednostki organizacyjnej urzędu obsługującego ten organ właściwej do przygotowania materiałów niezbędnych do dokonywania tych czynności.

§ 4. 1. Wniosek w sprawie sporządzenia uzasadnienia i dokonania oceny zawiera w szczególności:

- 1) nazwę zadania będącego przedmiotem zamówienia lub nazwę przedmiotu zamówienia;
- 2) dokumenty określające:
 - a) wskazanie podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, mając na uwadze obowiązek zapewnienia prawidłowego stosowania przepisu art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz potrzebę zapewnienia eksploatacji i bezpieczeństwa użycia sprzętu wojskowego w sytuacji kryzysowej,
 - b) wskazanie wymagań dla utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie zdolności: produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa,
 - c) związek między przedmiotem offsetu, przedmiotem zamówienia oraz podstawowym interesem bezpieczeństwa państwa,
 - d) czy podjęte środki nie wpłyną negatywnie na warunki konkurencji na rynku wewnętrznym w odniesieniu do produktów, które nie są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych,
 - e) brak możliwości ochrony podstawowego interesu państwa w sposób inny niż przez offset.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się ocenę występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa wraz z uzasadnieniem sporządzoną, dla przedmiotu zamówienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

§ 5. Właściwy minister albo centralny organ administracji rządowej, o którym mowa w § 3 ust. 2, na podstawie wniosku, o którym mowa w § 4, sporządza uzasadnienie i dokonuje oceny w terminie 30 dni od dnia otrzymania tego wniosku.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika ze zmiany ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716, z późn. zm.), której nowelizacja zmienia brzmienie art. 7.

Rozporządzenie określa tryb i zasady postępowania w zakresie sporządzania uzasadnienia i oceny konieczności zastosowania offsetu w celu ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej i Rządowego Centrum Legislacji.

Przedmiot projektowanego rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana regulacja dotyczy komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej oraz jednostek organizacyjnych podległych i podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej, ministrów kierujących działami administracji rządowej, któremu podlega jednostka organizacyjna będąca zamawiającym lub jest przez niego nadzorowana, a także centralnych organów administracji rządowej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności, jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów prawa

Ze względu na zakres projektowanej regulacji projekt nie będzie podlegał konsultacjom.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

przyjęte rozwiązania nie będą miały wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa, ponieważ nie wprowadzają zmian w tej kwestii do obowiązującego stanu prawnego,

b) rynek pracy

przedstawiona regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

przedstawiony projekt nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość,

d) sytuację i rozwój regionalny

przedstawiony projekt nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje konieczności wydatkowania środków finansowych z budżetu państwa lub z budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie regulaminu organizacyjnego Komitetu Offsetowego

Na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716 oraz z 2014 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Komitetowi Offsetowemu nadaje się regulamin organizacyjny stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 2007 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego Komitetu do Spraw Umów Offsetowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 158, poz. 1107), które utraciło moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. ...).

REGULAMIN ORGANIZACYJNY KOMITETU OFFSETOWEGO

§ 1. Komitet Offsetowy, zwany dalej „Komitetem”, wykonuje zadania, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716 oraz z ... poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Komitet jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Obrony Narodowej w sprawach określonych w ustawie.

§ 3. 1. Przewodniczącego Komitetu powołuje, na wniosek Ministra Obrony Narodowej i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

2. Na wniosek Ministra Obrony Narodowej organy, o których mowa w art. 20 ust. 2 ustawy, delegują swoich przedstawicieli jako członków Komitetu.

3. Sekretarzem Komitetu jest dyrektor komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, do której zadań należy obsługa administracyjno-organizacyjna Komitetu.

4. Do zadań Sekretarza Komitetu należy w szczególności przygotowywanie:

- 1) projektów zawiadomień, o których mowa w § 4 ust. 3;
- 2) materiałów informacyjnych na posiedzenia Komitetu;
- 3) projektów ustaleń Komitetu, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 3 oraz w § 6 ust. 3;
- 4) wykazu ustaleń Komitetu, o których mowa w § 6 ust. 5;
- 5) projektu protokołu, o którym mowa w § 7 ust. 3;
- 6) projektu sprawozdania, o którym mowa w § 8 ust. 1.

5. W przypadku nieobecności członka Komitetu w jego pracach może go zastępować, pisemnie upoważniona przez właściwy organ, inna osoba.

§ 4. 1. Komitet obraduje na posiedzeniach.

2. Posiedzenie Komitetu zwołuje i prowadzi Przewodniczący Komitetu, a w przypadku nieobecności Przewodniczącego – jego zastępca.

3. Zawiadomienia o terminie, miejscu i porządku obrad Komitetu powinny być przekazane członkom Komitetu i innym osobom zaproszonym na posiedzenie nie później niż na 5 dni roboczych przed wyznaczonym terminem posiedzenia.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach posiedzenie może być zwołane w trybie pilnym. W zawiadomieniu podaje się wówczas dodatkowo przyczynę zwołania posiedzenia w tym trybie.

§ 5. 1. Prowadzący posiedzenie Komitetu jest zobowiązany do:

- 1) przedstawienia porządku obrad Komitetu;
- 2) przedstawienia do zatwierdzenia członkom Komitetu protokołu poprzedniego posiedzenia Komitetu;
- 3) zarządzenia głosowania nad wypracowanymi przez Komitet ustaleniami.

2. Ustalenia Komitetu są przyjmowane w drodze głosowania zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy ustawowej liczby członków Komitetu, a w razie równej liczby głosów – rozstrzyga głos prowadzącego posiedzenie.

3. Ustalenia Komitetu mogą być przyjmowane w formie opinii podpisywanej przez członków Komitetu, wyrażonej z zachowaniem zasady, o której mowa w ust. 2, lub w formie zapisu do protokołu, o którym mowa w § 7 ust. 3.

4. Komitet, w razie potrzeby, może powoływać zespoły problemowe lub doradcze w celu sporządzania ekspertyz niezbędnych do wykonania zadań Komitetu.

§ 6. 1. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący Komitetu może zarządzić przyjęcie ustaleń Komitetu w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk (tryb obiegowy) przez członków Komitetu.

2. W przypadku rozpatrywania projektu ustaleń Komitetu w trybie obiegowym termin do przedstawienia stanowiska nie powinien być krótszy niż 4 dni robocze.

3. Projekty ustaleń Komitetu rozpatrywane w trybie obiegowym uważa się za przyjęte, jeżeli wszyscy członkowie Komitetu wyrazili na piśmie zgodę na przyjęcie ustalenia bez zastrzeżeń oraz w razie niezgłoszenia uwag lub zastrzeżeń do projektu w wyznaczonym terminie.

4. W razie zgłoszenia uwag lub zastrzeżeń, które nie zostaną uwzględnione lub wyjaśnione przez Przewodniczącego Komitetu, przyjęcie ustalenia Komitetu wymaga rozpatrzenia na posiedzeniu Komitetu.

5. Przewodniczący Komitetu przedstawia do wiadomości członkom Komitetu, na najbliższym posiedzeniu Komitetu, wykaz ustaleń przyjętych przez członków Komitetu w trybie obiegowym.

§ 7. 1. Posiedzenia Komitetu są jawne.

2. Prowadzący posiedzenie może zarządzić wyłączenie jawności posiedzenia lub jego części z uwagi na charakter omawianych spraw.

3. Z posiedzenia Komitetu sporządza się protokół, który podpisują członkowie Komitetu.

4. Wgląd w protokół mają członkowie Komitetu i inne osoby upoważnione przez Przewodniczącego Komitetu.

§ 8. 1. Komitet sporządza, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, roczne sprawozdanie ze swojej działalności, które jest przyjmowane zgodnie z postanowieniami § 5 ust. 2.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, Przewodniczący Komitetu przekazuje niezwłocznie Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 9. Obsługę organizacyjno-administracyjną Komitetu zapewnia Ministerstwo Obrony Narodowej.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wykonuje delegację ujętą w art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 716, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z którą Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia regulamin organizacyjny Komitetu Offsetowego.

Rozporządzenie reguluje sposób działania Komitetu Offsetowego, zwanego dalej „Komitetem”, sposób zwoływania i odbywania posiedzeń, sposób podejmowania rozstrzygnięć (opinii, ekspertyz), kwestie związane z protokołowaniem oraz sprawozdawczość.

Komitet będzie, podobnie jak obecnie funkcjonujący Komitet do Spraw Umów Offsetowych, strukturą opiniodawczo-analityczną. Rolę pomocniczą w procesie zawierania i wykonywania umowy offsetowej Komitet pełnić będzie na rzecz Ministra Obrony Narodowej, w związku z przejściem przez niego od ministra właściwego do spraw gospodarki kompetencji w zakresie offsetu na podstawie ustawy o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, oraz niektórych innych ustaw zwanej dalej „nowelizacją ustawy offsetowej”.

Jednocześnie, ponieważ w art. 4 nowelizacji ustawy offsetowej przyjęto zasadę, zgodnie z którą w stosunku do umów offsetowych zawartych przed dniem wejścia w życie nowelizacji właściwy pozostaje minister właściwy do spraw gospodarki na zasadach określonych w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – konieczne jest utrzymanie aktywności dotychczasowego Komitetu do Spraw Umów Offsetowych jako struktury działającej przy ministrze właściwym do spraw gospodarki, w składzie, na zasadach oraz w trybie określonych w przepisach przed nowelizacją.

Zgodnie z założeniami ustawy, Komitet działać będzie przy Ministrze Obrony Narodowej jako wewnętrzna jednostką organizacyjną urzędu obsługującego tego ministra. Ze względu na jego doradczy oraz międzyresortowy charakter zachodzi konieczność powołania komórki wewnętrznej Ministerstwa Obrony Narodowej obsługującej Komitet od strony techniczno-organizacyjnej, stosownie do art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. 2012 r. poz. 392, z późn. zm.). Wobec umiejscowienia Komitetu przy Ministrze Obrony

Narodowej, zadaniem tego ministra będzie powołanie w strukturach Ministerstwa Obrony Narodowej odpowiedniej komórki do obsługi Komitetu. Dyrektor tej komórki obejmie obowiązki Sekretarza Komitetu i będzie wykonywał zadania wyszczególnione w § 3 ust. 4.

Przyjęto, że Przewodniczącego Komitetu powołuje, na wniosek Ministra Obrony Narodowej i odwołuje Prezes Rady Ministrów, co wynika z założenia przyjętego w ustawie, zgodnie z którym przewodniczącym jest przedstawiciel Ministra Obrony Narodowej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia odnosi się do organizacji Komitetu Offsetowego, zwanego dalej „Komitetem”, będącego organem o charakterze opiniodawczo-doradczym przy Ministrze Obrony Narodowej. Ponadto projekt odnosi się do:

- 1) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) Prezesa Rady Ministrów,
 - 3) Ministra Obrony Narodowej,
 - 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - 5) ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - 6) ministra właściwego do spraw nauki,
 - 7) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
 - 8) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - 9) ministra właściwego do spraw zagranicznych,
 - 10) Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych,
 - 11) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - 12) Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego,
 - 13) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
- których przedstawiciele będą brać udział w posiedzeniach.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności, jeżeli obowiązek zasięgnięcia takiej opinii wynika z przepisów prawa

Projekt reguluje wewnętrzną organizację organu działającego przy Ministrze Obrony Narodowej. Z uwagi umiejscowienie Komitetu w strukturach administracji publicznej i charakter rozpatrywanych przez Komitet spraw projekt nie był poddany konsultacjom społecznym.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

w związku z tym, że projekt rozporządzenia określa jedynie zasady funkcjonowania organu powołanego ustawą, wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego,

b) rynek pracy

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw,

d) sytuację i rozwój regionalny

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje konieczności wydatkowania środków finansowych z budżetu państwa lub z budżetów jednostek samorządu terytorialnego.